Dosarul nr.2-13650/23

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

23 decembrie 2024 *****

Judecătoria Chişinău sediul Centru
în componenţă:
Judecător, preşedinte de şedinţă - Potînga Iurie
Grefier - Luncinschi Cristina, Zamfir Felicia

a judecat în şedinţa de judecată publică cauza civilă la acțiunea formulată de ***** împotriva Ministerului Justiției al R.Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, obligarea la prezentarea scuzelor publice și compensarea cheltuielilor de judecată, precum și cererea de precizare a subiecților acțiunii prin care au fost atrași în calitate de co-pârâți Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție - și –

A C O N S T A T A T :

I. Aspecte de procedură:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 04.07.2023 sub nr.05-3/1-18774, reclamanta ***** a chemat în judecată, în contradictoriu, pe pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a solicitat ca instanța de judecată să constate faptul încălcării grave şi abuzive a drepturilor şi libertăţilor fundamentale garantate prin Constituţie şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte ale lui *****, prin acţiunile organului de urmărire penală, Procuraturii Generale şi Procuraturii Anticorupţie, precum și să dispună, compensarea prejudiciului moral în mărime de 3.000.000,00 lei, încasarea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în mărime de 132.131,00 lei cu titlu de salariu de funcție de magistrat pentru perioada suspendării din funcție 23.10.2018 – 23.11.2018, salariu mediu lunar pe economie ratat pentru perioada aferentă decembrie 2018 – ianuarie 2020 calculat în legătură cu refuzul de eliberare a licenței de avocat cauzat în procesul penal ilicit prin afectarea dreptului și posibilității de a munci în mărime totală de 105.756.00 lei, despăgubire a prejudiciului material alcătuite din cheltuieli pentru asistenţă juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 45.000,00 lei, obligarea Procuraturii Generale să-şi prezinte scuzele oficiale în legătură cu atragerea ilegală la răspundere penală, precum și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma de asistență juridică în procesul dat în mărime de 10.000,00 lei(f.d.7-170 Vol.-I).

Cererea de chemare în judecată a fost edificată în drept pe dispozițiile art.53 din Constituția RM, art.219, 524, 525 Cod procedură penală, art. 1998 alin. (1), art. 2007 şi art. 2005 alin. (1), (3) şi (4); 2036 alin. (1)-(3) şi art. 2037 Cod civil, art.3, 6, 10, 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998.

Cererea înaintată nu a fost timbrată cu taxă de stat, incidente fiind prevederile art.85 ale Codului de procedură civilă.

Potrivit fișei de repartizare cererea nominalizată a fost repartizată, în data de 05.07.2023, judecătorului din Judecătoria Chișinău, sediul Centru Potînga Iurie (f.d.1, Vol.-I), iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07.07.2023 cererea menționată a fost primită în procedura contencioasă și fixat termen de judecată (f.d.171, Vol.-I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01.03.2024 s-a respins excepția de tardivitate invocată de partea pârâtă Ministerul Justiției al R.Moldova și intervenientul accesoriu Procuratura Generală, ca fiind neîntemeiată (f.d.112-116, Vol.-II).

Prin încheierea de ședință din 20.06.2024 s-a admis cererea de precizare a subiecților acțiunii formulată de partea reclamantă și s-a dispus atragerea în proces în calitate de co-pârâți - Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție (f.d.181-181verso, Vol.-II).

II. În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare:

La data de 08.11.2023 de către reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Alexandru Vicol, acționând în baza procurii nr.64 din 16.05.2023 (f.d.188, Vol.-I), a depus cerere privind excepția de tardivitate și referință, prin care a solicitat respingerea în parte a acțiunii ca fiind tardivă și respingerea acțiunii ca fiind nefondată(f.d.182-187 Vol.-I). La data de 07.11.2024 prin intermediul secretariatului instanței de către reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală, Iapără Gheorghe acționând în baza procurii nr.18/76 din 31.10.2023 (f.d.194, Vol.-I) a fost depusă cerere privind excepția de tardivitate și referință, prin care a solicitat respingerea în parte a acțiunii ca fiind tardivă și respingerea acțiunii ca fiind nefondată (f.d.189-193, Vol.-I).

III. Soluționarea fondului cererii.

La data de 23 decembrie 2024 a fost adoptat dispozitivul hotărârii, prin care s-a admis parțial acțiunea formulată de ***** împotriva Ministerului Justiției al R.Moldova, Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, obligarea la prezentarea scuzelor publice și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 1.000.000,00 MDL(un milion) lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. S-a încasat din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 71.375,00 MDL(șaptezeci și unu mii trei sute șaptezeci și cinci) lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești alcătuite din salariul de funcție de care a fost privat pe perioada de la data de 28.10.2018 până la data de 23.11.2018 în sumă de *****.075,00 lei, costuri privind ridicarea sechestrului asigurator penal aplicat ilegal în sumă de 300,00 lei și cheltuieli pentru asistenţă juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 45.000,00 lei. S-a obligat procurorul, care a condus urmărirea penală în cauza penală nr. **********5 sau în cazul în care aceasta nu mai activează - procurorul ierarhic superior, ca în termen de 15 zile de la data pronunțării prezentei hotărâri, să prezinte scuze oficiale, în formă scrisă din partea Statului Republica Moldova dnei Ouș Ludmilei, în legătură cu supunerea neîntemeiată a persoanei urmării penale în dosarul penal nr. **********5. S-a încasat din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 9.000,00 MDL (nouă mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din costuri pentru asistență juridică (onorariu avocațial). În rest, acțiunea s-a respins, ca fiind neîntemeiată (f.d.184, Vol.-II).

IV. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva dispozitivului hotărârii, reprezentantul pârâtului Ministerului Justiţiei al RM Constantin Cachița, reprezentantul co-pârâtului Procuraturii Generale, Iapără Gheorghe și reclamanta ***** au promovat cereri de apel, înregistrate la data de 03.01.2025, 22.01.2025 și respectiv la data de 22.01.2025, acestea fiind recepționate de grefă la datele 13.01.2025, 03.02.2025 și respectiv la data de 03.02.2025 fiind transmise judecătorului, motiv pentru care în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură civilă, în termenul legal, instanța a întocmit hotărârea integrală.

V. Argumentele părților în dezbaterile judiciare:

*Reclamanta ***** și reprezentantul reclamantei, avocatul Florea Iurie*, acționând în baza mandatului avocațial seria *****din ***** au susținut cererea pe motivele de fapt și de drept invocate, relatând că în perioada 08 septembrie 2018-17 martie 2021, ***** fost subiect a trei cauze penale nr. *****; nr. *****și nr. *****, pornite ilegal prin Ordonanţele Procurorului General interimar al Republicii Moldova,*****. Menționează că prin Raportul ofiţerului de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CNA,

Gheorghiţâ Alexandru din 07.09.2018, înregistrat în Registrul nr. 1, ilegal şi neîntemeiat pe probe s-a solicitat iniţierea cauzei penale şi documentarea acţiunilor infracţionale a judecătorului *****. Susține că la acest Raport nu există nici o informaţie din rezultatele urmării penale, nici în rezultatul măsurilor speciale de investigaţie, precum si nici alte probe nu există, astfel nu exista nici bănuiala rezonabilă în lipsa denunţului, plângerii din partea anumitor persoane de participare a judecătorului ***** la comiterea anumitor fapte penale (speţa Panaguţa A.). Ulterior prin ordonanţa Procurorul General al RM, ***** din 08.09.2018, în mod ilegal și neîntemeiat a fost dispusă începerea urmăriri penale în cauza penală nr. *****, în lipsa unei bănuieli rezonabile, în lipsa denunţului si în lipsa anumitor probe. A arătat că în ordonanţa Procurorul General ***** se face trimitere numai la Raportul nemotivat, neprobat, al ofiţerului de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CNA, Gheorghiţă Alexandru, de începere a urmăririi penale în privinţa judecătorului *****conform elementelor infracţiunilor prevăzute de art,art. 324 al. (3) lit. a) şi 3***** al. (2) lit. b), c) Cod penal, (pornită pe faptul examinării cauzei penale în ordine de apel în privinţa inculpatului Panaguţa A., care a fost examinată în data de 10.11.2017 de completul format de judecătorii: preşedinte de complet şi judecător - raportor: Teleucă Stelian, judecători Vrăbii Silvia şi *****, fiind pronunţată Decizie la data de 10.11.2017 cu vot unanim al completului de judecată). Învederează că prin ordonanţa Procurorul General al RM, ***** din 20.10.2018, în mod ilegal, şi neîntemeiat pe probe a fost pornită urmărirea penală în cauza penală *****în privinţa judecătorului *****(speţa Gandrabura Mihail) conform elementelor infracţiunii prevăzute de art. 324 al. (3) lit. a) Cod penal. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 583/25 din 11.12.2018, s-a admis sesizarea Procurorului general,*****, prin care a fost dat acordul la pornirea urmăririi penale în privinţa ex - judecătorului ***** de la Curtea de Apel Chişinău, potrivit art. 307 al. (1) Cod penal. Relevă că prin ordonanţa Procurorul General al RM, ***** din 12.12.2018, în mod ilegal şi neîntemeiat a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr. ***** în comiterea de către judecătorul în Curtea de Apel Chişinău***** a infracţiunii prevăzute la art. 307 al.(l) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie. Ulterior prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 455/22 din 23.10.2018, s-a admis sesizarea Procurorului general,***** referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acţiuni de urmărire penală în privinţa Judecătorului Curţii de Apel Chisinau, *****și s-a eliberat acordul pentru efectuarea acţiunilor de urmărire penală - de percheziţie, de aducere silită, de reţinere si de arestare în privinţa judecătorului Curţii de Apel Chişinău. *****. S-a suspendat din funcţia de judecător. Judecătorul de la Curtea de Apel Chişinău. *****până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza respectivă. A specificat că prin ordonanţa procurorului ***** din 23.10.2018, ***** fost reţinută ilegal, luată, ridicată cu forţa din pat de spital în timp ce se afla internată în spital la tratament, în moment cînd i se administra tratament prin perfuzie. Ulterior prin Ordonanţa procurorului *****in 24.10.2018, ***** a fost pusă sub învinuire în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. art. 3***** al. (2) lit. b) şi c); art. 324 al. (3) lit. a) şi art. 324 al. (3) lit. a) Cod penal (speţa Panaguţa A. şi speţa Gandrabura M.). Ulterior prin Ordonanţa a procurorului anticorupţie *****in 21.02.2019, a fost completată acuzarea în baza art. 45 al. (2) lit. b), art. 324 al. (3), lit. a) (speţa Gandrabura); art. 44,307 al. (1); art. 324 al. (3) lit.a) şi art. 3***** al. (2) lit. b) şi c) (speţa Panaguţa A.) Cod penal. În continuare a relatat că prin Ordonanţa procurorului *****in 04.03.2019 s-a dispus disjungerea din cauza penală nr. **********5 a materialelor la „aşa-numitul caz Alexandru Panaguţa” în ceea ce priveşte învinuirea lui ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 3***** al. (2) lit. b) şi c); art. 324 al. (3) lit. a) Cod penal, motivând prin faptul că examinarea acestei cauze într-o procedură separată nu se va răsfrânge asupra examinării obiective si complete a urmăririi penale si cercetării judecătoreşti. în scopul efectuării urmăririi penale în termen rezonabil, este necesar de a disjunge această cauză penală. A relatata că în temeiul prev. art.art. 299/1-299/2 CPP, ***** depus plângeri către procurorul ierarhic superior prin care s-a solicitat: - anularea Ordonanţei Procurorului M. Botezatu din *****.03.19 cu privire la admiterea cererii de explicare a învinuirii reflectate în Ordonanţa de completare a învinuirii din 21.02.2019...etc. ca fiind ilegală; - anularea Ordonanţei Procurorului M. Botezatu din 21.02.2018 cu privire la completarea învinuirii în baza art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a), art.44, 307 alin. (1), 324 alin. (3) lit a) şi 3***** alin. (2) lit. b), c) CP ca fiind ilegală; - anularea Ordonanţei Procurorului M. Botezatu de punere sub învinuire din 24.10.2018, însă toate plângerile au fost respinse,

de către procuror. La fel avocaţii şi Ludmila Oaş la etapa urmăririi penale au depus o mulţime de cereri şi plângeri, care au fost respinse de OUP. A subliniat că toate Ordonanţele procurorului de refuz a cererilor apărării – au fost contestate dintre care o parte din ele au fost examinate în ordinea ierarhică superioară de către procurorii PA, nefiind oferit dreptul de a epuiza contestarea lor în ordinea pre-judiciară, la judecătorul de instrucţie, altă parte a Ordonanţelor adoptate de procurorul M. Botezatu, deşi au fost contestate, au fost remise spre examinare în instanţa de judecată, fiind aplicate eronate la caz prevederile art. 297 alin.(4) CPP, interpretarea eronată, precum că contestările au parvenit după finisarea urmăririi penale, lezînd din nou dreptul părţii apărării de a le contesta în ordinea ierarhică superioară. A mai menționat că pe parcursul urmăririi penale a fost ignorat dreptul apărării la accesul deplin la materialele UP, de a completa UP, şi de a înainta contestaţiile potrivit legii, precum şi expedierea rapidă a dosarului în instanţa de judecată denotă caracterul abuziv al procurorului. Susține că conform Ordonanţei Procurorului General Harunjen Eduard din 08.09.2018 a fost pornită urmărirea penală în privinţa magistratului *****, iar în baza Ordonanţei de punere sub învinuire din 24 octombrie 2018, magistrate ***** fost pusă sub învinuire, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.art. 324 al. (3) lit. a) şi 3***** al. (2) lit. b), c} CP (cauza penală nr.*****) pe faptul precum că, *****, exercitând funcţia de judecător al Curţii de Apel Chişinău, în perioada anilor 2016 - 2017, de comun acord şi în urma unei înţelegeri prealabile cu avocata Pascal Iuliana şi alte persoane necunoscute de organul de urmărire penală, folosindu-se de relaţiile şi poziţiile ocupate în sfera instituţiilor de ocrotire a normelor de drept din RM a organizat o schema infracţională, de susţinere a influenţelor avută asupra magistraţilor Curţii de Apel Chişinău. Astfel, Brînza Liubovi în perioada anului 2017, susţinând că are influență asupra Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău, în dosarul nr. 1a-778-16 a pretins şi primit de la Panaguţa Alexandru, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, mijloace băneşti în sumă totală de 8000 Euro în scopul obţinerii unei decizii favorabile pentru Panaguţa Alexandru., precum că în consecinţă, la 10.11.2017, de către membrii Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău, a fost pronunţată decizia prin care Panaguţa Alexandru a fost achitat pe motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii. Prin ordonanţa de punere sub învinuire din 24.10.2018, ***** a fost pusă sub învinuire în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. art. 3***** al. (2) lit. b) şi c); art. 324 al. (3) lit. a) şi art. 324 al. (3) lit. a) Cod penal (speţa Panaguţa A. şi speţa Gandrabura M.) precum că a comis infracţiunea de corupere pasivă la examinarea cauzei penale de învinuire a lui Gandrabura Mihail şi Panaguţa A. Prin Ordonanţa procurorului PCCOCS din 19.12.2019 prin care ***** fost scoasă de sub urmărire penală în cauza penală învinuită în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 324 al. (3) lit. a) şi art. 3***** al. (2) lit. b) şi c) (speţa Panaguţa A.), ordonanţa este definitivă cu putere de lucru judecat. Atrage atenția că prin rechizitoriu, ***** fost învinuită de către Procuratura Anticorupție, (procuror *****), precum că ar fi comis infracţiunile prevăzute de - art. 45 alin. (2) lilb), art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal şi art.art. 44, 307 alin. (1) din Codul penal, precum că a comis infracţiunea prin participate complexă, în calitate de coautor, coruperea pasivă, manifestată prin acceptarea şi primirea, personal şi prin mijlocitor, de către mai multe persoane cu funcţii de demnitate publică, de bunuri, ce nu li se cuvin, pentru sine şi pentru alte persoane, pentru a îndeplini şi a grăbi îndeplinirea unor acţiuni în exercitarea funcţiilor sale sau contrar acestora; - art. 44, 307 alin. (1) din Codul penal, precum că a comis prin participaţie simplă, în calitate de coautor, pronunţarea cu bună-ştiinţă de către judecători a unei decizii contrare legii.

A invocat că prin sentinţa Judecătoria Chişinău sediul Buiucani din 17.03.2021, ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenta faptei infracţiunii. ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşea), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii. A arătat că după examinarea cauzei penale de instanţa de judecată, după pronunţarea sentinţei de achitare, demonstrându-se cu certitudine faptul că *****nu a comis nici o faptă penală şi că cauzele penale au fost pornite ilegal, înaintate învinuiri ilegale în privinţa ei, procurorul a solicitat achitarea ei, sentinţa nici nu a fost atacată cu apel de către procuror în privinţa *****, sentinţa în această parte este definitivă prin neatacare, conform art. 466 al. (2) pct. 1) CPP.

La fel s-a referit și la aplicarea abuzivă a măsurilor procesuale de constrângere : reţinere, arest la

domiciliu, control judiciar, aplicarea sechestrului pe bunurile reclamantei si a membrilor familiei. În acest sens a specificat că a fost reţinută şi luată cu forţa în timp ce se afla în spital la tratament, în moment cînd îi se administra tratament prin perfuzie, fiind luată cu forţa din spital şi condusă pentru a-i fi efectuată perchiziţie în biroul de serviciu, apoi reţinută şi ţinută în izolatorul de detenţie CNA timp de 28 ore. Prin demersul procurorului anticorupţie *****in 23.10.2018, s-a solicitat aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv în privinţa ***** pe un termen de 30 zile. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, judecătorului de instrucţie ***** din 24.10.2018, în privinţa judecătoarei *****a fost aplicată măsura preventivă - arestul la domiciliu', pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând cu data de 23.10.2018, ora 13.50, până la data de 22.11.2018, ora 13.50. Prin încheierea judecătorului de instrucţie ***** Judecătoriei CMşinău, sediul Buiucani din 19.11.2018, măsura preventivă - arestul la domiciliu aplicată lui *****a fost prelungită pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din data de 22.11.2018, ora 13.50, pînă la data de 22.12.2018, ora 13.50. Prin încheierea judecătorului de instrucţie Budeci Vitalie Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 21.12.2018, s-a prelungit măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar aplicată lui *****pe un termen de 60 de zile, cu calcularea termenului din data de 22.12.2018, ora 13.50, până la data de 20.02.2019, ora 13.50. Prin ordonanţele procurorului anticorupţie *****in 23.10.2018 a fost dispusă efectuarea percheziţiei domiciliului, biroului de serviciu, automobilul *****, automobilului soţului *****. Prin încheierea judecătorului de instrucţie ***** Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 23.10.2018, s-a autorizat efectuarea percheziţiei domiciliului, biroului de serviciu, automobilul *****, automobilului soţului *****. Prin procesul-verbal din 23.10.2018 a fost efectuată percheziţia corporală a *****. Prin procesul-verbal de percheziţie din 23.10.2018 a fost efectuată percheziţia în biroul de serviciu al lui ***** din *****, str. Teilor 4 (sediul Curţii de Apel Chişinău). Prin proces-verbal de percheziţie din 23.10.2018 a fost efectuată perchiziţie la domiciliul lui ***** din *****, or. *****, str. Schinoasa Deal 251. Prin proces-verbal de percheziţie din 23.10.2018 s-a efectuat percheziţii în automobilul de model *****a *****. Prin proces-verbal de percheziţie din 23.10.2018 s-a efectuat percheziţii în automobilul de model „***** a soţului *****. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr.12-69/2018 din 02.11.2018 a fost aplicat sechestru pe bunurile *****, după cum urmează: cota-parte de 1/3 din bunul imobil (apartament) cu nr. cadastral 0100208*****4.02.019, situat pe adresa: mim. Chişinău, str. Bucureşti 15, nr.l, cu suprafaţa de 39,6 m.p., cu valoarea cadastrală estimate în sumă de 74 235 lei (cota-parte de 1/2 constituind 37 117,5 lei); cota-parte de ½ din bunul imobil (apartament) cu nr. cadastral *****, situate pe adresa: *****, str. ***** ap.*****, cu suprafaţa de*****m.p.; autoturismul marca/model*****, cu numărul de înmatriculare ***** Prin decizia Curţii de Apel Bălţi nr*****din ***** s-a respins ca nefondat recursul declarat de către avocatul Iu. Florea şi V. Mihaiiov-Moraru în interesele învinuitei *****, cu menţinerea încheierii judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 02.11.2018 privind punerea sub sechestru a bunurilor fără modificări.

La fel s-a referit și la ilegalitatea aplicării măsurilor speciale de investigaţie Toate măsurile speciale de investigaţie au fost dispuse şi efectuate în cadrul procesului penal, dosarului penal (în speţa Panaguţa A. precum ca comisă ia 10.11.2017) care a fost disjungat din cauza penală expediată în instanţa de judecată, iar prin Ordonanţa Procurorului PCCOCS din 19.12.2019. Ludmila Pus a fost scoasă de sub urmărire penală.

Cu referire la ilegalitatea aplicării măsurii speciale de investigaţie - interceptarea si înregistrarea comunicărilor purtate de judecătorul ***** de la telefonul mobil. A menționat că prin Raportul Ofiţerul de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiţă Alexandru din 11.09.2018. neîntemeiat şi ilegal s-a solicitat efectuarea măsurilor speciale de investigaţie - interceptarea şi înregistrarea comunicărilor purtate de judecătorul ***** de la telefonul cu nr. ***** speţa Panaguţa A. indicând intenţionat date false ce nu corespund adevărului „... precum că potrivit informaţiilor acumulate nefiind clar care informaţii şi unde sunt aceste informaţii deoarece în dosar nu s-a fixat nimic) urmare a măsurilor speciale de investigaţii efectuate anterior s-a stabilit că judecătorul Curţii de Apel Chişinău, Ouş L. comunică şi îşi coordonează acţiunile ilegale prin intermediul telefonului mobil cu nr. *****". La acest Raport nu au fost anexate nici o informaţie, date, documente, materiale care ar demonstra cel puţin o bănuială rezonabilă că judecătorul *****r comunica şi coordona careva acţiuni ilegale prin intermediul

convorbirilor telefonice. Faptul că ilegal ofiţerul de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiţă A. a solicitat autorizarea unui şir de MSI - interceptarea şi înregistrarea comunicărilor purtate de judecătorul ***** de la telefonul cu nr. *****, se demonstrează prin însuşi rezultatele măsurilor speciale de investigaţii relatate în Procesul-verbal privind interceptarea şi înregistrarea comunicărilor din 22.11.2018, în care se indică cert că convorbirile telefonice înregistrate pe CD-R.de model,, Verbatim"cu numărul/reale de inventor ***** nr.*****e la nr. de telefon ***** utilizat de Ouş L., nu au importanţă pentru cauza penală şi nu are legătură cu circumstanţele cazului, fiind necesară dispunerea nimicirii de către membrii grupului de urmărire penală a suporturilor de informaţii menţionate..... Susține că în mod ilegal şi neîntemeiat prin demersurile procurorului ***** din 23.09.2018 s-a solicitat autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile, în care motivează necesitatea solicitării efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. şi prin Ordonanţa procurorului ***** din 23.09.2018 s-a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile, în care indică date false ce nu corespund adevărului că în cadrul acţiunilor de urmărire penală (în speţa Panaauta A. precum că comisă la 10.11.2017) s-a constatat că persoana fiind activă în săvârşirea infracţiunii (speţa Panaguta A.) este magistratul ***** în privinţa căreia există date ce conduc la concluzia că aceasta comunică si îşi coordonează acţiunile ilegale prin intermediul postului de telefonie mobilă *****. Menționează că nu a existat date, nici probe sau informaţii în acest sens. La fel invocă cum putea judecătorul ***** în septembrie 2018 să comunice şi să coordoneze acţiunile ilegale prin intermediul postului de telefonie mobilă ***** în privinţa unei infracţiuni presupuse ca ar fi fost comisă anterior deja la data 10.11.2017 cu un an în urmă. Arată că în mod ilegal şi neîntemeiat prin demersurile procurorului anticorupţie *****in 21.10.2018 s-a solicitat autorizarea prelungirii efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile şi prin Ordonanţa procurorului *****in 21.10.2018 ilegal s-a autorizat prelungirea efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile, în care indică date false ce nu corespund adevărului precum că în rezultatul măsurilor special de investigaţii, cât şi a acţiunilor de urmărire penală (în speţa Panaguţa A. care chipurile a fost comisă la 10.11.2017) s-a constatat faptul că persoana activă implicată în săvârşirea infracţiunii incriminate este *****, în privinţa căreia există date ce conduc rezonabil la concluzia că aceasta comunică şi îşi coordonează acţiunile ilegale prin intermediul postului de telefonie mobilă ***** şi se impune necesitatea efectuării în continuare cu prelungirea măsurii special de investigaţii. Remarcă că nu au existat date şi probe în acest sens şi nici nu putea judecătorul Ouş L, în septembrie 2018 să comunice şi să coordoneze acţiunile ilegale prin intermediul postului de telefonie mobilă ***** în privinţa unei infracţiuni presupuse că ar fi fost comisă anterior la 10.11.2017 cu un an în urmă. Susține că la ordonanţele şi demersurile procurorului de autorizarea măsurii speciale de investigaţie nu au fost anexate materiale care ar confirma necesitatea efectuării acestor măsuri, astfel ele contravin prevederilor art. 304 al. (2) Cod de procedură penală care stipulează că la ordonanţă procurorului de aplicare şi de prelungire a măsurii speciale de investigaţie se anexează materialele ce confirmă necesitatea efectuării acestor măsuri.

Opinează că în mod ilegal şi neîntemeiat prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Buiucani, judecătorului instrucţie Budeci Vitalie din 23.09.2018 s-a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile şi prin încheierea judecătorului instrucţie din 21.10.2018 s-a autorizat prelungirea efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile, neîntemeiat si ilegal judecătorul de instrucţie a autorizat şi prelungit autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaţii: interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. fără a verifica necesitatea aplicării acestei măsuri, neverificând dacă sunt întrunite cumulativ condiţiile pentru dispunerea măsurii speciale de investigaţii prevăzute la art. 132/1 al. (2) Cod de procedură penală, dacă această măsură era necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, dacă procurorul dispune

de măcar vre-o probă care ar confirma bănuiala rezonabilă precum că ***** a comis această infracţiune (speţa Panaguţa A.), dacă organul de urmărire penală dispune de careva date, probe, dacă există bănuiala rezonabilă „... precum că urmare a măsurilor speciale de investigaţii efectuate anterior s-a stabilit că judecătorul Curţii de Apel Chişinău, ***** comunica şi îsi coordonează acţiunile ilegale prin intermediul telefonului mobil cu nr. *****... ”. Consideră că judecătorul de instrucţie nu a analizat temeinicia, legalitatea admiterii sau respingerii aplicării unei asemenea măsuri, prin prisma prevederilor art. 132/1 al. [2] CPP. încheierea din 23.09.2018 este nemotivată, se face trimitere numai la normele procesuale penale şablon, se copie demersul procurorului, şi numai în pct. 20 al încheierii se indică că reieşind din raportul ofiţerului de investigaţii Gheorghiţă A. din 11.092018 (unicul act la care face referire) urmează a fi autorizată această măsură special de investigaţie, fără a verifica dacă există, măcar un început de probă sau bănuiala rezonabilă în acest sens. Astfel, susține că încheierea judecătorească din 23.09,2018 contravine prevederilor art.art. 132/1 al. (2), 305,306 CPP, care obligă judecătorul să-şi motiveze soluţia de admitere sau respingere a aplicării acestei măsuri. A evedinţiat că atât ordonanţele procurorului de solicitare a autorizării efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. cât şi prelungirii acestei măsuri şi încheierile judecătorului instrucţie din 23.09.2018 privind autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile şi încheierile judecătorului instrucţie din 21.10.2018 privind autorizarea prelungirii efectuării măsurilor speciale de investigaţii - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L. pe un termen de 30 zile, sunt contrare legii se confirmă prin rezultatele măsurilor speciale de investigaţii relatate în procesul-verbal privind interceptarea şi înregistrarea comunicărilor din 22.11.2018, în care se indică cert că convorbirile telefonice înregistrate pe CD-R de model ”Verbatim”cu numărul/reale de inventor ***** nr.***** nr.***** de la nr. de telefon ***** utilizat de *****, nu au importantă pentru cauza penală si nu are legătură cu circumstanţele cazului fiind necesară dispunerea nimicirii de către membrii grupului de urmărire penală a suporturilor de informaţii menţionate... prin ordonanța procurorului *****in 23.11.2018 prin care se dispune… a considera ca fiind nepertinente pentru cauza penală nr. **********,. procesul-verbal privind interceptarea si înregistrarea comunicării or din *****purtătorii materiali de informaţie pe CD-R de model ”Verbatim” cu numerele de ordine***** nr. ***** Astfel prin încheierea judecătorului de instrucţie din 23.11.2018 s-a dispus: „nimicirea suporturilor electronice originale informaţie pe CD-R de model „Verbatim” cu numerele de ordine ***** nr.*****", iar prin procesul verbal din *****.11.2018 privind nimicirea informaţiei privind comunicările nepertinente pentru cauza penală nr. **********5 a fost supuse nimicirii prin fragmentare purtătorii de informaţie de tip disc CD-R de model „Verbatim” cu numerele de inventor DGAO a CAN. nr.***** nr.*****. Aceleași invocări privind ilegalitatea aplicării măsurii speciale de investigaţie - documentarea cu ajutorul metodelor si mijloacelor tehnice , precum si localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare global (GPS), ori prin alte mijloace tehnice, ce presupune relevarea si fixarea acţiunilor judecătorului ***** le-a menționat la fel.

Cu referire la ilegalitatea aplicării măsurii speciale de investigaţie - cercetarea domiciliului si/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea si înregistrarea audio si video, a celor de fotografiat si de filmat, ce presupune instalarea tehnicii speciale de supravegherea si înregistrarea audio si vid*****în biroul de serviciu-al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău, amplasat în *****, str. Teilor. 4. Susține că prin Raportul OI al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiţă A. din 08.09.2018 în mod ilegal şi neîntemeiat s-a solicitat autorizarea efectuării măsuri speciale de investigaţii (în speţa Panaguta A.) - cercetarea domiciliului si/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, ce presupune instalarea tehnicii speciale de supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău, amplasat în *****, str. Teilor, 4, pentru o perioadă de 30 zile, indicând date, eronate ce nu corespund adevărului,„... precum că potrivit informaţiilor acumulate urmare a efectuării măsurilor speciale de investigaţie si ca rezultat a măsurilor speciale de investigaţii efectuate anterior s-a stabilit că judecătorul Curţii de Apel Chişinău, ***** în perioada 21.04.2016 - 10.11.2017, fiind membru al Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău, judecând în şedinţă publică apelul

avocatului Bânzari Liliana în interesele lui Panaguţa Alexandru, în dosarul nr. 1a-778/16 a pretins şi primit de la Panaguţa Alexandru, prin intermediul magistratului Brânza Liubovi şi avocatului Pascal Iuliana, mijloace băneşti în suma totală de 8000 Euro în scopul obţinerii unei decizii favorabile pentru Panaguţa Alexandru, cât şi pentru a influența membrii completului de judecată întru luarea deciziei dorite". La acest Raport nu au fost anexate careva materiale, care ar arăta la anumite acţiuni ilegale ce ţine de pretinderea, acceptarea sau primirea banilor (speţa Panaguţa) examinată cu un an în urmă 10.11.2017, şi că ar fi necesară aplicarea unor asemenea măsuri. Opinează că în mod ilegal ofiţerul de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiță Alexandru a solicitat autorizarea acestor măsuri speciale de investigaţii, se confirmă prin faptul că până la momentul terminării cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe, din care ar rezulta cele invocate în raport. Menționează că la fel în mod ilegal şi neîntemeiat prin Ordonanța şi demersul procurorului anticorupţie ***** din 09.09.2018 s-a solicitat autorizarea efectuării MSI (în speţa Panaguta A. - cercetarea domiciliului si/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, ce presupune instalarea tehnicii special de supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul CAC, pentru o perioadă de 30 zile, ce presupune relevarea şi fixarea acţiunilor judecătorului***** în care procurorul indică date eronate ce nu corespund adevărului precum că „ .... Pentru observarea şi înregistrarea evenimentelor care se produc în biroul de serviciu al Judecătorului *****, în care se pot prezenta persoanele implicate în comiterea infracţiunii. Efectuarea acestei măsuri este dictată de obţinerea scopurilor menţionate în atingerea rezultatelor, exprimat în documentarea procesuală a oferirii, transmiterii şi primirii banilor şi probarea faptelor date prin imaginile şi comunicările interceptate, fapt ce necesită folosirea mijloacelor tehnice special (audio şi/sau Video) aflate în dotarea CNA”. Susține că nu a existat probe sau informaţii în acest sens şi nici nu puteau fi identificate nici o persoană în biroul judecătorului Ouș L. implicate în comiterea infracţiunii (speţa Panaguţa A.) şi nici de cum nu puteau fi obţinute probe care ar demonstra oferirea, transmiterea si primirea banilor în biroul de serviciu al judecătorului *****. De asemenea la Raportul 01, nu au fost anexate careva materiale care ar demonstra necesitatea aplicării unei asemenea MSI, de imixtiune în dreptul la viaţa privată, ingerinţă ori încălcarea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului. Relevă că dimpotrivă aceste acţiuni ilegale ale ofiţerului de investigaţie şi procurorului de fapt încalcă flagrant dreptul la viața privată a Ludmilei Pus fără vre-un temei legal o ingerinţă inadmisibilă în viaţa privată a unui judecător), încălcând drepturile si libertăţile fundamentale ale omului. Ordonanța şi demersul procurorului sunt nemotivate şi nefondate, nu exista şi nici nu există până în prezent careva informaţii, date, sau măcar un început de probă că ar exista bănuiala rezonabilă privind comiterea de către judecătorul Ludmila Pus a anumitor infracţiuni. Invocă că procurorul ilegal a solicitat autorizarea efectuării acestei măsuri punând la bază numai Raportul ofiţerului de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiță A. din 08.09.2018 fără a fi anexate careva materiale ce ar confirma necesitatea efectuării acestor măsuri. A arătat că la ordonanță şi la demersul procurorului de autorizare a măsurii speciale de investigaţie nu au fost anexate materiale care ar confirmă necesitatea efectuării acestor măsuri. Astfel, sunt ilegale Ordonanța şi demersul procurorului ***** din 09.09.2018 privind efectuarea şi solicitarea autorizării efectuării MSI, deoarece contravin prevederilor art. 304 al. (2) CPP care stipulează că la ordonanță procurorului de aplicare şi de prelungire a măsurii speciale de investigaţie se anexează materialele ce confirmă necesitatea efectuării acestor măsuri. Prin Încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Buiucani, judecătorului instrucţie Budeci Vitalie din 09.09.2018 ilegal si neîntemeiat a dispus autorizarea efectuării MSI (în speţa Panaguţa - cercetarea domiciliului şi instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău, amplasat în *****, str. Teilor, 4, pe un termen de 30 zile. încheierea - este ilegală, nemotivată, fără a fi verificată necesitatea aplicării acesteia, dacă sunt întrunite cumulativ condiţiile pentru dispunerea măsurii speciale de investigaţii prevăzute la art. 132/1 al. (2) CPP, şi anume: dacă această măsură era necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, dacă procurorul dispune de măcar vre-o probă care ar confirma bănuiala rezonabilă precum căi ***** a comis această infracţiune (speţa Panaguţa A.), dacă organul de urmărire penală dispune de careva date justificative. Pentru observarea şi înregistrarea evenimentelor care se produc în biroul de serviciu al

Judecătorului *****, în care se pot prezenta persoanele implicate în comiterea infracţiunii. Efectuarea acestei masuri este dictată de obţinerea scopurilor menţionate în atingerea rezultatelor, exprimat în documentarea procesuală a oferirii, transmiterii şi primirii banilor şi probarea faptelor date prin imaginile şi comunicările interceptate, fapt ce necesită folosirea mijloacelor tehnice speciale (audio şi/sau Vidio) aflate în dotarea CNA. Astfel, încheierea jud. Budeci V. din 09.09.2018 o consideră nemotivată, se copie demersul procurorului, articolele din CPP şi numai în pct.8 al încheierii ar fi concluzia judecătorului care este nejustificată.... se indică că „analizând circumstanţele invocate pe caz coroborate cu prevederile legale se concluzionează posibilitatea autorizării măsurii speciale solicitate, deoarece pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal şi poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, din motivul că persoana în privinţa căruia se solicită măsura specială este influenţată si intimidată de persoane neidentificate pentru a-si schimba declaraţiile făcute organului de urmărire penală, acţiunea este necesară şi proporţională cu restrîngerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, corespunde prevederilor art. 12 CPP şi art. 8 parag. 2 CEDO. Relevă că motivarea expusă de judecătorul de instrucţie în încheiere, este ilegală, fără a indica despre care acţiuni de intimidare sau influenţare ar fi vorba, şi nu asigură nici de cum obligaţie legală de verificare a ingerinţei drepturilor şi libertăţilor fundamentale judecătorului L. Ouş, la inviolabilitatea domiciliului, inviolabilitatea vieţii private ale unui judecător garantate de art. 12 şi 15 ale CPP şi art. 8 parag. 2 CEDO. Opinează că, judecătorul de instrucţie contrar prevederilor art. 132/6 al (1) CPP nu a indicat şi motivat în încheiere care este scopul autorizării acestei măsuri, scopuri care sunt exprese şi exhaustive indicate în art. 132/6 al (1) CPP, contrar prevederilor art. 132/6 al. (3) CPP a dispus această măsură fără existenţa anumitor probe sau date că judecătorul *****r fi săvârşit sau pregăteşte săvârşirea unei infracţiuni, în cazul dat speţa Panaguţa A. Invocă că încheierea este ilegală deoarece judecătorul de instrucţie ilegal a autorizat efectuarea acestei MSI, fără a verifica necesitatea aplicării acestei măsuri, nu a verificat dacă pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal, dacă procurorul dispune de măcar vre-o probă care ar confirma bănuiala rezonabilă precum că ***** a comis această infracţiune (speţa Panaguţa A.), dacă organul de urmărire penală ar fi dispus de careva date, materiale, probe „... precum că urmare a măsurilor speciale de investigaţii efectuate anterior s-ar fi stabilit că judecătorul Curţii de Apei Chişinău, ***** ar fi comis careva acţiuni ilegale. Astfel, încheierea judecătorească din 09.09.2018 contravine prevederilor art.art. 12, 15,132/1 al. (2), 132/6 al. (1), (3) şi (4), 305 al. (7), 306 CPP, care obligă judecătorul să-şi motiveze soluţia de admitere sau respingere a aplicării acestei măsuri

A mai arătat că în mod ilegal şi neîntemeiat prin Ordonanţa şi demersul procurorului Botezatu M. din 04.10.2018 s-a autorizat prelungirea efectuării MSI - cercetarea domiciliului şi/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, ce presupune instalarea tehnicii special de supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău, amplasat în *****, str. Teilor, 4, pe un termen de 30 zile, în care indică date eronate ce nu corespund adevărului precum că „...în scopul documentării acţiunilor ilegale ale figurantului *****, cît şi a altor persoane implicate în comiterea infracţiunii date, acumulării probelor materiale cu caracter pertinent şi concludent, cît şi curmării consecinţelor infracţiunii consideră oportun prelungirea efectuării măsurilor speciale de investigaţii - cercetarea domiciliului şi/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat.... Pentru observarea şi înregistrarea evenimentelor care se produc în biroul de serviciu al judecătorului *****, în care se pot prezenta persoanele implicate în comiterea infracţiunii (speţa Panaguţa A.). Ulterior, la data de 04.10.2018, ofiţerul de investigaţii al CNA, Gheorghiţă A. a prezentat raport prin care a motivat necesitatea prelungirii măsurii speciale de investigaţii pe un termen de 30 zile. Efectuarea acestei măsuri este dictată de obţinerea scopurilor menţionate în atingerea rezultatelor, exprimat în documentarea procesuală a oferirii, transmiterii şi primirii banilor şi probarea faptelor date prin imaginile şi comunicările interceptate pe dos. Panaguţa Alexandru (examinat cu un an în urmă 10.11.2017 de completul format din preşedinte de complet judecătorul Teleucă Stelian, judecătorii Vrăbii Silvia şi *****), fapt ce necesită folosirea mijloacelor tehnice special (audio şi/sau Vidio) aflate în dotarea CNA". Indicând că se constată că în termenul vizat nu s-a reuşit de a documenta toate acţiunile persoanelor implicate în actele investigate, fapt ce impune necesitatea efectuării în continuare cu prelungirea măsurii

speciale de investigaţii. Consideră nejustificate afirmaţiile indicate de procuror în demersul şi ordonanţa de prelungire a măsurii speciale, or, în octombrie 2018, ce fel de probe puteau fi acumulate, ce probe materiale cu caracter pertinent şi concludent, cît şi curmării consecinţelor infracţiunii puteau fi obţinute în (speţa (Panaguţa A.)..., ce fel de documentare procesuală a oferirii, transmiterii şi primirii banilor şi probarea faptelor date prin imaginile şi comunicările interceptate, în privinţa unei infracţiuni presupuse că ar fi fost comisă deja la 10.11.2017, cu un an în urmă. Or, în baza MSI dispusă prin încheierea Judecătoriei din 08.09.2018, OUP deja în lipsa judecătorului ***** s-a efectuat cercetarea domiciliului - biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău amplasat în mim. Chişinău, str. Teilor, 4, cu instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, cu supravegherea şi înregistrarea audio şi video, or. dacă organul de urmărire penală timp de 30 de zile nu au găsit nimic si nici nu puteau să găsească nimic, deoarece dosarul penal în privinţa lui Panaguţa A. nu a fost dosarul penal la judecătorul *****, dar la judecătorul raportor fiind Teleucă Stelian la care s-a păstrat dosarul pe tot parcursul examinării cauzei în ordine de apel, pe când dosarul nici în 2017 nu a fost nici odată la judecătorul Ouș L. în birou, dar cu atât mai mult nu putea să se afle în septembrie-octombrie 2018. Susţine că procurorul Botezatu M. cunoştea cu certitudine că la data de 04.10.2018 cînd a solicitat prelungirea efectuării acestei măsuri, dosarul penal în privinţa lui Panaguţa A. nu se afla la judecătorul ***** şi că la data de *****.09.2018 a fost deja reexaminat de către alt complet al Curţii de Apel Chişinău format din preşedinte; judecătorul Robu Oxana, judecător raportor Mînăscurtă Igor, judecător Balmuş Svetlana. Astfel, la data de 04.10.2018, nicidecum acest dosar nu putea fi la judecătorul *****şi nicidecum nu putea să fie prelungită efectuarea măsurii speciale de investigaţie în scopul documentării procesuale de oferire, transmiterii şi primirii banilor judecătorului ***** pe dosarul penal Panaguţa Alexandru examinat la data de 10.11,2017 de completul format din preşedinte de complet şi judecător raportor Teleucă Stelian, judecătorii Vrăbii Silvia şi *****. Or, la acea dată 04.10.2018, exista o altă decizie a Curţii de Apel Chişinău din *****.09.2018 de reexaminare a cauzei Panaguţa A. de alt complet de judecători. A mai arătat că ordonanţa şi demersul procurorului sunt nemotivate şi ilegale, nu exista şi nici nu există până în prezent careva informaţii, date, sau măcar un început de probă că ar exista bănuiala rezonabilă privind comiterea de către judecătorul ***** anumitor infracţiuni. Notează că procurorul ilegal a solicitat autorizarea efectuării acestei măsuri punând la bază numai Raportul ofiţerului de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiţă Alexandru din 04.10.2018 fără a fi anexate careva materiale ce ar confirma necesitatea prelungirii efectuării acestor măsuri. La ordonanţă şi la demersul procurorului de prelungire a efectuării a măsurii speciale de investigaţie nu au fost anexate materiale care ar confirma necesitatea efectuării acestor măsuri. Astfel, ordonanţa şi demersul procurorului *****in 04.10.2018 privind efectuarea şi solicitarea prelungirea efectuării măsurii speciale de investigaţie contravin prevederilor art. 304 al. (2) Cod de procedură penală care stipulează că la ordonanţă procurorului de aplicare şi de prelungire a măsurii speciale de investigaţie se anexează materialele ce confirmă necesitatea efectuării acestor măsuri. Ulterior prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Buiucani, judecătorului instrucţie ***** din 04.10.2018, ilegal si neîntemeiat a dispus autorizarea prelungirii efectuării MSI - cercetarea domiciliului şi instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul CAC, pe un termen de 30 zile deoarece judecătorul de instrucţie ilegal a prelungit autorizarea efectuării masurilor speciale de investigaţii - fără a verifica necesitatea aplicării acestei măsuri, neverificând dacă sun întrunite cumulativ condiţiile pentru dispunerea măsurii special de investigaţii prevăzute la art. 132/1 al. (2) CPP, dacă această măsură era necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, dacă procurorul dispune de măcar vre-o probă care ar confirma bănuiala rezonabilă precum că ***** a comis această infracţiune (speţa Panaguţa A.), dacă OUP dispune de careva probe confirmatorii. Menționează că încheierea jud. ***** din 04.10.2018 este nemotivată, superficială se copie demersul procurorului, articolele din CPP. Arată că încheierea jud.Niculcea A. din 04.10.2018 este identică cu încheierea judecătorului de instrucţie Budeci Vitalie din 09.09,2018 copiată fără verificarea circumstanţelor de fapt si de drept privind necesitatea admiterii sau respingerii demersului de prelungire a măsurii. Remarcă că încheierea este ilegală deoarece judecătorul de instrucţie ilegal a autorizat prelungirea efectuării acestei măsuri speciale de investigaţii, fără a verifica

necesitatea prelungirii acestei măsuri, nu a verificat dacă pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal, dacă procurorul dispune de măcar vre-o probă care ar confirma bănuiala rezonabilă precum că Ouş L.a comis această infracţiune (speţa Panaguţa A.), dacă OUP ar fi dispus de careva probe precum că urmare a măsurilor speciale de investigaţii efectuate anterior s-ar fi stabilit că judecătorul Curţii de Apel Chişinău, ***** ar fi comis careva acţiuni ilegale..." nu a verificat, nu a analizat şi nici nu a motivat dacă acţiunea este necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale unui judecător, dacă acţiunea este necesară şi proporţională cu restrîngerea, ingerinţa drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, şi că corespunde îngrădirea garanţiilor la inviolabilitatea domiciliului, inviolabilitatea vieţii private ale unui judecător garantate de art. 12 şi 15 ale CPP şi art. 8 parag. 2 CEDO.

Opinează că din datele extrase din dispozitivele ridicate de la domiciliul lui *****, situat în mun.Chişinău, or. *****, str. Schinoasa Deal 251, biroul de serviciu al lui *****, situat: în *****, str.Teilor 4, şi mijloacele de transport precum şi la reţinerea lui *****, într-un final au demonstrat cu certitudine că: nu au fost depistate date/informaţii ce fac obiectul de investigaţie al cauzelor penale pornite ilegal în privinţa ***** şi că, acestea nu prezintă importanţă şi nu fac obiectul de investigaţie al cauzei penale.

Consideră că în urma activităţii/acţiunilor ilegale ale ofiţerului de investigaţie din cadrul CNA, Gheorghiţă Alexandru a procurorilor Beţişor Adriana, *****, Harunjen Eduard, *****, preşedintelui CAC *****, judecătorilor de instrucţie Vitalie Budeci şi Andrei Neculcea, în privinţa magistrate Ludmila Qus au fost pornite trei cauze penale, a fost pusă ilegal sub învinuire în comiterea a 4 componente de infracţiuni grave si deosebit de grave art. art. 324 alin. (3) lit. a) art. 3***** alin. (2) lit, b), c), art. 324 alin. (3) lit.a), art. 307 al. (1) Cod penal. Susține că în rezultatul acţiunilor ilegale ale ofiţerilor din OUP, a procurorilor anticorupţie nominalizaţi, judecătorilor de instrucţie, în privinţa judecătorului *****u fost aplicate ilegal mai multe forme de constrângere procesuale penale, şi anume: - reţinerea şi luarea forţată din spital în momentul cînd era internată în spital, primea tratament prin perfuzie (fiindu-i întrerupt tratamentul care era indicat din data de 22.10.2018 - 31.10.2018) şi instalarea în beci la CNA; - percheziţionarea corporală, a locuinței, automobilelor şi biroului de serviciu; - aplicarea arestului la domiciliu 60 zile; - aplicarea controlului judiciar 60 zile; - aplicarea şi prelungirea pentru 90 zile a tuturor măsurilor speciale de investigaţie posibile: - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L; - documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) oh prin alte mijloace tehnice; - cercetarea domiciliului şi/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, ce presupune instalarea tehnicii speciale de supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinau, amplasat în *****, str. Teilor, 4.); aplicarea sechestrului pe toate bunurile prin acţiunile ilegale ale persoanelor date i-au fost încălcate grav şi iremediabil drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului - dreptul la libertate, dreptul la libera circulaţie, dreptul la muncă, dreptul la apărare, dreptul la acces la justiţie, drepturi şi libertăţi garantate de Constituţia RM, CEDO şi Legislaţia procesual penala naţională. Menţionează că procurorii *****, *****, ***** şi în complicitate cu preşedintele CAC, *****, ofiţerului de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CAN, Gheorghiţă Alexandru, intenţionat cu scop de răzbunare au intentat aceste dosare penale (în speţa Panaguţa Alexandru), numai în privinţa, judecătorul ***** care nu a fost nici preşedinte de complet şi nici ca judecător raportor în cauza Panaguţa A. Aceste fapte se confirmă prin aceea că membrii completului de judecători (preşedintele de complet şi raportorul Teleucă Stelian şi judecătorul Vrăbii Silvia) care au emis decizia din 10.11,2017, nici măcar nu au fost audiaţi referitor la cazul investigat, indicându-se aberant în ordonanţele procurorilor că simt persoane necunoscute. Cea mai elementară acţiune de urmărire penală nu s-a efectuat în privinţa judecătorilor Teleucă Stelian şi Vrabii Silvia, nefiind stabilit statutul procesual al acestor persoane -judecători membrii completului de judecată care a examinat cauza penală respectivă, nici nu au fost audiaţi pe marginea acestui caz, răzbunarea pentru neascultarea, neexecutarea indicaţiilor pe dosare concrete,îndreptându-se numai în privinţa judecătorului Ludmiia Ouş. A precizat că în cadrul examinării cauzei penale în Judecătoria Chişinău sediul Buiucani, însăşi procurorul pe caz a solicitat achitarea *****. La fel,

procurorul după examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, prin care s-a demonstrat cert că Ludmiia Ouş nu a comis nici o faptă penală şi că cauzele penale au fost pornite ilegal, înaintate învinuiri ilegale în privinţa ei, procurorul a solicitat achitarea ei, sentinţa nici nu a fost atacată cu apel de către procuror în privinţa ei, sentinţa în această parte este definitivă prin neatacare, conform art. 466 al. (2) pct. 1) CPP.

A mai specificat că după cum reiese nemijlocit din argumentarea Ordonanţei procurorului PCCOCS din 19.12.2019 prin care Ludmiia Ouş a fost scoasă de sub urmărire penală în cauza penală (speţa Panaguta Alexandru) învinuită în baza art. 324 al. (3), 3***** al. (2) CP, şi din argumentarea sentinţei judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 17 martie 2021, instanţa de judecată a dispus achitarea reclamantei *****de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii. La fel, ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.

Învederează că prin prezenta acţiune reclamanta *****solicită repararea prejudiciul material şi moral cauzat în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, sub formă de control judiciar, tragerii ilegale la răspundere penală; efectuării ilegale, in cadrul urmăririi penale a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru [funcţie), precum şi în urma acţiunilor de procedură care au limitat drepturile magistrate *****; efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţie; ridicării ilegale a documentelor, în urma blocării conturilor bancare magistrate *****i-au fost încălcate grav şi abuziv drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Constituţie şi de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, consecinţele acţiunilor ilicite comise sînt extrem de grave sau chiar iremediabile. Prejudiciul cauzat din culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

A invocat că, în perioada anilor 2018-2021, pe parcursul urmării penale şi judecării cauzei, reclamanta a fost supusă mai multor acţiuni ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii şi instanţei de judecată, fiind trasă ilegal la răspundere penală, motiv pentru care a avut de suferit din punct de vedere moral, psihic şi reputaţional. Prin investigarea ei în calitate de bănuit şi ulterior în calitate de învinuit, atât la faza de urmărire penală, chemarea publică la acţiunile procedurale în calitate de bănuit şi învinuit, aplicarea măsurilor de constrângere (reţinere, arestare, control judiciar, percheziţii, suspendare din funcţie, sechestrul bunurilor, aplicarea masurilor speciale de investigaţie, privarea de libertate, încălcarea drepturilor la libera circulaţie, dreptului la muncă, încălcarea vieţii private, inviolabilitatea domiciliului], aducerea reclamantei în faţa judecăţii pentru arestare, în calitate de inculpată, cercetarea cauzei penale de către instanţa de judecată, cu punerea reclamantei în situaţia de a-şi justifica nevinovăţia, cu solicitarea ulterioară de către procuror de ă fi achitată pe toate capetele de acuzare în modul şi cu argumentarea care s-a făcut, i-a fost cauzat un prejudiciu, moral, pe care îl estimez la suma de 3.000.000 (trei milioane) lei.

La fel reclamanta *****solicită şi repararea prejudiciul material, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, în beneficiul ***** a prejudiciului material în mărime totală de 132.131 (una sută treizeci şi două mii una sută treizeci şi un) lei compus din: suma de *****.075 (douăzeci şi şase mii şaptezeci şi cinci) lei 52 bani ce constituie salariul de funcţie a magistrate *****pentru perioada suspendării ilegale din funcţia de magistrat 23.10.2018 - 23.11.2018, confirmat prin Certificatul nr. 4- 35/18-1971 din ***** de către Curtea de Apel Chişinău, conform căruia pe perioada 23.10.2018 - 23.11.2018 magistrate *****iar fi fost calculat salariul de funcţie constituie ***** 075 lei 52 bani; 300 (trei sute) lei achitaţi la ASP pentru ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile, sechestru aplicat ilegal de către organul de urmărire penală şi judecătorul de instrucţie, confirmat prin trei bonuri de plată din***** a câte 100 lei în total 300 lei şi prin Notele de plată seria nr.***** din***** - suma de 100 lei; seria nr. *****din***** - suma de 100 lei şi seria nr. *****din***** - suma de 100 lei; suma de 105 756 (una sută cinci mii şapte sute cincizeci şi şase) lei ce constituie salariul mediu lunar pe economie pentru perioada lunilor decembrie 2018 - martie 2020, perioadă în care a fost privată de dreptul de a munci, a fost în imposibilitate de a se angaja la muncă, rămânând fără surse de existenţă, fără surse de a-și

întreţine familia, iar prin refuzul Comisiei de licenţiere a avocaţilor de a-şi elibera licenţă de avocat pe motivul intentării ilegale a 3 cauze penale de către organul de urmărire penală (pentru decembrie 2018 - 6150 lei + lunile ianuarie 2019 - decembrie 2019 pentru 12 luni câte 6.975 lei (6975 x 12 - 83 700 lei) + lunile ianuarie 2020 - februarie 2020 câte 7 953 lei (7953 x 2 = 15 906 lei)). Astfel s-a referit la HG nr. 54 din 17.01.2018 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2018, a fost aprobat în mărime de 6150 lei; HG nr. 21 din 18.01.2019 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2019, a fost aprobat în mărime de 6975 lei; HG nr. 678 din 27.12.2019 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2020, a fost aprobat în mărime de 7953 lei. În acest sens a remarcat că, la data de 10 ianuarie 2019 a depus cerere în adresa Comisie de licenţiere din cadrul Uniunii Avocaţilor din Moldova, formulate în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, care prin hotărârea Comisiei de licenţiere a profesiei de avocat din data de 24 mai 2019 a dispus respingerea cererii depuse, pe motiv că, nu au fost întrunite condiţiile art. 10 din Legea nr. 1*****9-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură şi anume că reclamanta nu se bucură de reputaţie ireproşabilă. Prin urmare, hotărârea Comisiei de licenţiere a profesiei de avocat din data de 24 mai 2019 a contestat-o în instanţa de judecată, care prin hotărârea judecătorească s-a admis cererea şi a obligat Comisia de licențiere să emită hotărâre de admitere în profesie, însă pârâtul nu s-a conformat dispoziţiilor instanţei, dar a utilizat căile de atac, iar pe această perioada, reclamanta a fost privată de dreptul de a munci şi dreptul la o remuneraţie corespunzătoare. Relevă că, în această situaţie având în vedere că, este cert temeiul demisiei reclamantei *****, care a decis sub presiunea acţiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, să scrie cerere de demisie din funcţie, iar decizia Comisiei de licenţiere este în raport de cauzalitate directă cu acţiunile ilegale ale organului de urmărire penală, care a difuzat informaţii lipsite de temei faptic şi juridic, care au prejudiciat reputaţia primei, context în care consideră că urmează a fi încasat şi prejudiciul material în suma de 105.756 (una sută cinci mii şapte sute cincizeci şi şase) lei ce constituie salariul mediu lunar pe economie pentru perioada lunilor decembrie 2018 - martie 2020, perioadă în care a fost privată de dreptul de a munci, a fost în imposibilitate de a se angaja la muncă, rămânând fără surse de existenţă. Menţionează că ţinerea persoanei sub suspiciunea de comitere a patru componenţe de infracţiuni grave şi deosebit de grave, este o acţiune de tragere a persoanei la răspundere penală, or în acest sens s-a expus şi Curtea Constituţională în HCC nr. *****/2010, printre altele fiind constatat că, recunoaşterea calităţii de bănuit presupune nu numai drepturi procesuale, dar şi restrângerea drepturilor constituţionale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulaţie, ş.a. Şi în cazul recunoaşterii calităţii de bănuit, pe cel de-al treilea temei - prin ordonanţă, persoana este supusă unor restrângeri, manifestate prin imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu, de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată, suferinţa psihologică, cauzată de suspectarea de comiterea infracţiunilor, atitudinea societăţii şi a victimei ş.a.

Afirmă că prezenta acţiune are ca obiect revendicarea prejudiciului material, dar şi a prejudiciului moral, reclamanta ***** avut de suferit, una dintre consecinţele nereparate fiind suspendarea din funcţia de magistrat şi determinarea la demisia din funcţia deţinută de judecător, or, acţiunile ilegale ale organului de urmărire penală - reţinerii ilegale, aplicării ilegale a masurilor preventive sub forma de arest, sub formei de control judiciar, tragerii ilegale la răspundere penala; efectuării ilegale, în cadrul urmăririi penale a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din funcţie, precum şi în urma acţiunilor de procedură care au limitat drepturile magistrate *****; efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţie; ridicării ilegale a documentelor, în urma blocării conturilor bancare, a avut loc în perioada desfăşurării urmăririi penale şi judecării cauzei, perioadă în care *****ctiva în funcţie de judecător ai Curţii de Apel Chişinău, activa ca formator la Institutul Naţional al justiţiei, perioadă în care onoarea şi reputaţia profesională mi-a fost afectată semnificativ, iar repunerea în drepturi a reclamantei, conform prevederilor legale la acea perioada, fiind imposibilă. A invocat că odată cu suspendarea reclamantei din funcţia de judecător, a fost pusă în situaţia de imposibilitate de a se bucura de reuşita şi succesele profesionale - o componentă determinantă în ascensiunea oricărui profesionist, în special a celor din profesiile juridice, care se afirmă în timp pe măsură ce se realizează în cadrul activităţii profesionale desfăşurate. Menţionează că, învinuirea adusă a poziţionat-o în contrarietatea acestor deziderate, or anume prin aceasta s-a produs încălcarea principiilor

morale ale societăţii, care şi permit constarea existenţei unui prejudiciu moral. Or, până la momentul iniţierii urmăririi penale, magistratul *****se bucura de o reputaţie ireproşabilă, probată prin avansarea sa atât în cariera de judecător, cât şi prin obţinerea calificativelor la evaluarea performanţelor sale de către Consiliul Superior al Magistraturii. Cariera profesională şi onoarea de care mă bucuram în rândul magistraţilor, a fost consolidată şi de activităţile academice în calitate de formator la formarea continua şi iniţială de pregătire profesională a judecătorilor şi procurorilor la Institutul Naţional al Justiţiei, care similar, sunt condiţionate prin manifestarea unui nivel de cunoaştere avansat al materiei, precum şi diligenta în respectarea eticii şi deontologiei. Fiind formator pentru Consiliul Europei (2014-2016), formator, membru al Grupului Resurse din cadrul Misiunii Norvegiene „Norlam" pentru promovarea supremației legii în Republica Moldova în domeniul drepturilor omului. Reclamanta a arătat că a absolvit Institui Naţional al Magistraturii din Bucureşti, şi-a început activitatea în cadrul judecătoriei Chişinău sectorul Centru/în calitate de grefier. 1994- 1996; executor judecătoresc 1996-200Î, Şef de secţie statistica şi Control Ministerul justiţiei RM, Direcţia principală organizare judecătorească, ulterior fiind promovată în funcţia de judecător la Judecătoria Ciocana, *****, unde a activat în perioada 2001-2014, pentru care prin ascensiune să devină judecător la Curtea de Apel Chişinău, funcţie pe care a deţinut-o în perioada 2014-2018. Din 2010 - până în prezent, timp de 13 ani este Formator la instruirea iniţială şi continuă a judecătorilor şi procurorilor în cadrul INJ. A mai arătat că a obţinut Calificativul performanţelor judecătorului „Foarte bine", acordat prin Hotărârea Colegiului de Evaluare a Performanţelor Judecătorilor a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 134/16 din 27.11.2017. Prin Hotărârea CSM nr. 728/30 din 08 octombrie 2013, reclamantei *****i-a fost a cordat Diplomă de onoare pentru atitudine conştiincioasă faţă de obligaţiunile de serviciu, succese remarcabile în înfăptuirea justiţiei, promovarea reformei judiciare, consolidarea independenţei autorităţii judecătoreşti şi aportul personal la afirmarea încrederii societăţii în actul de justiţie, a fost decernată cu Diplomă de Onoare. La fel a menționat că a fost membru al grupului de lucru la elaborarea publicaţiei „Pregătirea cauzelor civile pentru dezbateri judiciare", Chişinău 2016. Astfel, a remarcat că ascensiunea ei în carieră şi consolidarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale, a cunoscut o evoluţie constantă până în anul 2018, această evoluţie fiind întreruptă nejustificat, drept consecinţă a intentării şi instrumentării ilegale a dosarului penal în privinţa mea

A evidenţiat şi faptul că, demnitatea include în sine conştientizarea de către reclamantă a valorii abstracte şi concret-sociale, precum şi a valorii grupului profesional-social din care fac parte. Or, prin crearea acestei situaţii devolutive şi injuste, demnitatea magistrate Ouş L. a fost lezată substanţial prin faptul că a fost înlăturată de la activitatea profesională, fapt ce nu i-a permis să-i cizeleze calităţile profesionale, influenţând astfel aprecierea ei în calitate de justiţiar, membru al societăţii şi nu în ultim rând, ca persoană. Lezarea onoarei s-a manifestat şi prin faptul că, a simţit modificarea opiniei publice în raport cu propria persoană, iar în momentul în care despre o persoană se răspândesc informaţii false şi lezate, aprecierea socială a personalităţii se schimbă şi persoanei i se aduc prejudicii pe nedrept. Consideră că, în momentul în care aprecierea socială a reclamantei a fost alterată, este momentul în care procuratura a iniţiat procesele penale în privinţa ei, prin instrumentarea dosarelor vădit ilegale, la care procurorii ulterior a solicitat achitarea ei. Susține că i s-a adus un prejudiciu moral considerabil, mai ales având în vedere statutul elevat pe care îl are judecătorul în societate, or viciile acumulate în procesul penal şi ulterior în cadrul acţiunilor în faţa justiţiei, au perpetuat naraţiunea negativă faţă de personalitatea reclamantei.

A subliniat că, plasarea subiectului activităţii profesionale în spectrul subiectelor de interes naţional, şi iniţierea acţiunilor de urmărire penală împotriva reclamantei, constituie ingerinţa esenţială asupra onoarei şi demnităţii ei, la fel şi comunicarea despre mediatizarea dosarului penal în cadrul tuturor surselor mass-media. îÎn acelaşi timp, acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penale şi ale procuraturii au afectat semnificativ starea psihică a reclamantei, iar din lipsă a instrumentelor legale de a contracara aceste ilegalităţi.

Afirmă că, imaginile fotografice şi cele vid*****în care se transmiteau la fiecare post de televiziune cu genericul „Dosarul mitei celor cinci judecătoare", erau utilizate în cadrul reportajelor de televiziune, cât şi articolele din presă, creând astfel o ingerinţă nu doar la starea şi sănătatea psihică a reclamantei, dar şi o lezare a onoarei şi demnităţii ei, prin atribuirea unei imagini improprii personalităţii

ei. Susţine că există o legătură cauzală definită între acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii, judecătorilor de instrucţie în cadrul dosarului instrumentat, şi consecinţele care s-au materializat în discreditarea nejustificată a magistrate *****în faţa opiniei publice, iar în comunicarea publică, organele de urmărire penală şi procuratura, cu referire la cazul reclamantei, au făcut abstracţie de principiul prezumţiei nevinovăţiei.

A invocat că în rezultatul acţiunilor ilegale ale procuraturii, precum şi a comunicării deficitare în opinia publică s-a proliferat dezideratul fals şi defăimător, potrivit căruia reclamanta, în exercitarea funcţiei de judecător, este o persoană care a comis infracţiuni de corupţie, a încălcat normele codului penal şi a neglijat normele moi ale societăţii. Imixtiunea lacunară a procuraturii în activitatea de judecător a reclamantei a perpetuat naraţiunea falsă şi defăimătoare, precum că reclamanta a luat mită. Astfel, campania de presă care s-a declanşat în urma acţiunilor nelegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi judecătorilor de instrucţie i-au provocat sentimente de anxietate, stres şi nelinişte, nu putea să iasă din casă, avea senzaţia că toată lumea o condamnă şi vor striga din urma ei că este coruptă, iar perturbarea vieţii ei s-a manifestat prin starea permanentă de disconfort şi retrăire, stres, s-a îmbolnăvit fiind nevoită de a se trata o durată de timp îndelungată, precum şi faptul că am fost privată de posibilitatea de a savura modul obişnuit de trai, simţindu-se totodată şi incapabilă de a se bucura în modul cuvenit de garanţiile prescrise de lege. Cu atât mai mult, a punctat că intimidarea ei prin reţinere, percheziţii, aplicarea arestului preventiv, suspendarea din funcţia de judecător, sechestrarea averii s-au produs cu 10 zile înainte de a sărbători aniversarea de naştere de 50 ani. Iar pentru aniversarea zilei de naştere soţul cu copii i-au organizat sărbătorirea aniversării într-un local închiriat şi achitat înainte de a fi reţinută, însă nu a avut loc, deoarece la împlinirea vârstei de 50 ani eram în stare de arest preventiv, având sentimente de umilinţă, anxietate, stres şi nelinişte pentru nedreptăţile care s-au produs.

A mai remarcat că conform jurisprudenţei CtEDO, s-au acordat reparaţii pentru prejudiciul moral, rezultat din discriminare la asigurarea dreptului victimei la viaţă privată, garantat de art. 8 din Convenţie, jurisprudenţa CtEDO arată că, sentimentul de frustrare, nedreptate şi umilinţă, reprezintă o stare de dezamăgire şi neîncredere în raport cu valorile faţă de care este ataşată victima, inclusiv modurile de protecţie a acestora, considerent din care, CtEDO a acordat o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul cauzat prin inacţiunea şi pasivitatea autorităţilor de stat.

A relatat că personalitatea notorie a magistrate *****în mediul profesiilor juridice a judecătorilor, procuraturilor, avocaţilor şi contribuirii active timp de 13 ani la formarea profesională a judecătorilor şi procurorilor, informaţia despre învinuirea ei în infracţiuni de corupţie, s-a răspândit într-un spectru nelimitat şi nedeterminat, inclusiv şi în mediul persoanelor apropiate, rudelor, prietenilor. În acest context, prin acţiunile expuse şi prin alte acţiuni ilicite efectuate în cauzele penale, ***** i-au fost cauzate, pricinuite daune morale şi materiale considerabile, pe măsură ce s-a stabilit lipsa vinovăţiei sale în săvârşirea infracţiunilor incriminate. Or, faptul că, în acţiunile ***** lipsesc elementele constitutive ale infracţiunii, inclusiv şi lipsa faptei, urma să fie stabilită de către organele de urmărire penală ale statului, la faza iniţială de pornire a urmărire penale, fără a admite intruziuni în libertatea, siguranţa, viaţa privată şi familială etc., a acesteia, inclusiv neadmiterea tragerii ilegale la răspundere penală. Organele statului au admis acţiuni ilicite, deoarece efectuarea măsurilor operative de investigaţii, percheziţiilor şi măsurilor speciale de investigaţii, aplicarea măsurilor preventive sub forma privării, de libertate este obligaţia statului,, prin organele sale, care au drept scop descoperirea circumstanţelor şi persoanelor care au comis infracţiuni. Or, potrivit, jurisprudenţei CtEDO, procurorul are obligaţia să prezinte motive relevante, şi suficiente pentru detenţie, pe lângă persistenţa unei suspiciuni rezonabile, iar instanţa de judecată trebuia să constate aceste temeiuri şi motive. Instanţa de judecată, judecătorii de instrucţie la examinarea demersurilor procurorilor privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, inclusiv şi autorizarea prelungirii acestora, or aplicarea măsurilor preventive, urma în primul rând să stabilească existenţa bănuielii rezonabile, inclusiv existenţa faptei social periculoase, în acţiunile subiectului deferit, iar toate aceste chestiuni să fie apreciate şi coroborate prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, ceea ce în speţa prezentată nu s-au respectat. Mai mult ca atât, organele statului, în procesul instrumentării cauzei penale în privinţa Ludmileii Ouş, au continuat deliberat acţiunile ilicite, prezentând public informaţii care au adus grave atingeri onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională a *****. Drept urmare

au fost publicate în mass-media mai multe articole, cu titluri alarmante şi ofensatoare la adresa acesteia despre cauza penală,

Afirmă că, a fost într-o continuă stare alarmantă şi de stres, fiind neglijată în mediul profesional de către colegi şi colectivul de muncă, iar în cel public fiind tratată cu dispreţ de către societate dat fiind caracterul infracţiunilor de care am fost acuzată şi contextul social în care se află întreg sistemul de justiţie, precum şi în cel privat şi familial. Susţine ca o condiţie adiacentă, dar la fel de importantă în determinarea prejudiciului moral cauzat reclamantei, o constituie şi extinderea calitativă şi cantitativă a informaţiilor aferente acţiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală şi procuraturii. Menționează că, lezarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale a ***** în urma acţiunilor subversive în cadrul cauzei penale, s-au produs în primul rând prin faptul că aceste informaţii au fost răspândite pe larg în spaţiul public, fapt care a atras iniţierea unei campanii masive de linşaj public.

Afirmă că, reclamanta a avut de suferit o demoralizare profundă, fiindu-i subminată încrederea atât în sine, cât şi în organele de resort, în acest sens micşorându-se posibilitatea de activitate creativă şi reintegrare. Acţiunile ilegale ale organului de urmărire penală au avut un impact negativ, fiindu-i create obstacole morale şi fizice pierdere de timp, energie, stres, suferinţă psihică, dar şi prejudicii materiale.

Opinează că cuantumul prejudiciului material este de notat că, acesta este compus şi din cheltuielile suportate de către *****pentru acordarea asistenţei juridice pentru apărare în cadrul a trei cauze penale în procesul urmăriri penale şi examinării cauzei penale în instanţă1 de judecată pe parcursul a 3 ani 7 luni de către avocatul Iurii Florea din CA "Iurie Florea" în mărime de 45.000 (patruzeci şi cinci mii) lei, confirmate prin Bonurilor de plată seria *****nr. *****din 31.10.2018 a fost achitată sumă de 10.000 lei; Bonul de plată seria *****nr. *****din 13.02.2019 a fost achitată suma de 10.000 lei; Bonul de plată seria *****nr. *****din 17.05.2019 a fost achitată suma de 10.000 lei; Bonul de plată seria *****nr. *****din 08.01.2021 a fost achitată suma de 15.000 lei.

Astfel, ca urmare a acţiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, fiind sub presiunea atitudinii de desconsiderare din partea societăţii, inclusiv a atitudinii colegilor, am depus cerere de demisie din funcţia de judecător din cadrul Curţii de Apel Chişinău, care a fost acceptată prin Hotărârea CSM nr. 523/24 din data de 13 noiembrie 2018, în acest sens a fost emis Decretul nr. 943-VIII din 20 noiembrie 2018.

Referitor la compensarea costurilor şi cheltuielilor de judecată, a invocat prev. art. 94 alin.(1) din CPC, invocând că, reclamanta a beneficiat de servicii de asistenţă juridică acordate de către avocat în sumă de 10.000 lei.

Cere constatarea faptului încălcării grave şi abuzive a drepturilor şi libertăţilor fundamentale garantate de Constituţie şi de tratatele internaţionale pe care Republica Moldova le-a ratificat ale ***** prin acţiunile organului de urmărire penală, procuraturii generale şi anticorupţie (de către procurorul general *****, procurorii Adriana Beţişor, Mariana Botezatu, *****, a ofiţerul de investigaţii al Direcţiei nr. 2 a DGCC a CNA, Gheorghiţă Alexandru), ale instanţelor de judecată (a judecătorilor de instrucţie Budeci Vitalie şi *****), - prin pornirea ilegală a proceselor penale; aplicarea măsurilor procesuale de constrângere: - reţinere ilegală, - aplicarea ilegală a măsurilor preventive sub formă de arest şi controlului judiciar; - efectuarea percheziţiilor; - aplicarea şi prelungirea ilegală a măsurilor speciale de investigaţii; - punerea sub sechestru a bunurilor; - punerea ilegală sub învinuire; - suspendarea ilegală din funcţia de judecător al Curţii de Apel Chişinău; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, în beneficiul ***** a prejudiciului material în mărime totală de 132 131 (una sută treizeci şi două mii una sută treizeci şi un) lei compus din: (***** 075 (douăzeci şi şase mii şaptezeci şi cinci) lei 52 bani ce constituie salariul de funcţie a magistrate *****pentru perioada suspendării din funcţie 23.10.2018- 23.11.2018; 300 (trei sute) lei achitaţi la ASP pentru ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile, sechestru aplicat ilegal de către organul de urmărire penală şi judecătorul de instrucţie; suma de 105 756 (una sută cinci mii şapte sute cincizeci şi şase) lei ce constituie salariul mediu lunar pe economie pentru perioada lunilor decembrie 2018 - martie 2020, perioadă în care a fost privată de dreptul de a munci, rămânând fără surse de existenţă, fără surse de a-mi întreţine familia prin refuzul de a-mi elibera licenţă de avocat (pentru decembrie 2018 – 6.150 lei + lunile ianuarie 2019 - decembrie 2019 pentru 12 luni cîte 6.975 lei (6.975 x 12 = 83.700 lei) + lunile ianuarie 2020 - februarie 2020 câte 7.953 lei (7953 x

2 - 15 906 lei)); încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, în beneficiul ***** a prejudiciului moral în mărime totală de 3.000.000 (trei milioane) lei; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, în beneficiul ***** a cheltuielilor de asistenţă juridică în valoare de 45.000 (patruzeci şi cinci mii) lei, suportate în cadrul urmăririi penale şi instanţei de judecată în cauzele penale pornite ilegal de către procurori; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, în beneficiul ***** a cheltuielilor de asistenţă juridică în valoare de 10 000 lei suportate în legătură cu prezentul proces civil și obligarea Procurorului General al RM, prin organizarea unei conferinţe de presă să prezinte scuze publice, oficiale în numele statului, care vor fi plasate şi pe pagina web a Procuraturii Generale, ***** care a fost supusă ilegal şi neîntemeiat urmăririi penale, precum şi aplicarea ilegală a măsurilor procesuale de constrângere (f.d.2-55, Vol.I).

Tot în cadrul procesului reclamanta ***** a înaintat o cerere prin care și-a precizat subiecții acțiunii arătând în calitate de co-pârâți pe intervenienți accesorii Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție formulând pretenții privind prezentarea scuzelor publice, oficiale în numele statului, cerând instanței atragerea acestora în calitate de co-pârâți (f.d.130, Vol.II)

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, *Vicol Alexandru*, acționând în baza procurii nr.141 din 29.12.2021, a susținut referință, solicitând respingerea cererii ca fiind nefondată pentru următoarele motive, în conformitate cu prevederile art.3 alin.(1) din Legea nr. 1545, rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penală, sunt necesare unele condiţii speciale, şi anume existenţa faptei ilicite, respectiv, nu orice acţiune a organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea statului.

Atrage atenţia că pentru aplicabilitatea dispoziţiilor Legii nr.1545, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale şi morale cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, urmează să existe şi să fie întrunite cumulativ (minim o condiţie), atît circumstanţele prevăzute de art.6 dreptul la repararea prejudiciului, cât şi de art.3 cazurile de reparare a prejudiciului material şi moral. Prin urmare, normele legale în cauză sunt indisolubile şi nu pot fi aplicate separat.

Prin urmare, raportând normele legale citate mai sus cu situația din prezenta speță, remarcă că în privința reclamantei a fost emisă sentință de achitare. Acest fapt nu a fost infirmat de către Ministerul Justiţiei. Cu toate acestea, pentru a fi în prezenţa unei acţiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art. 6 din Legea nr.1545, dar si dispoziţiile prevăzute de art.3, alin.(1) din Legea nr. 1545. Consideră că prezenta acţiune civilă este neîntemeiată, or, prin prisma prevederilor enunţate, se deduce expres necesitatea întrunirii cumulative a prevederilor art. 3 şi art. 6 din Legea nr. 1545, în contextul în care nu orice acţiune a organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea Statului, ci nemijlocit acele acţiuni constatate ca fiind ilegale.

A invocat că potrivit recomandărilor HP CSJ nr. 7 din 04.07.2005 cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucţie în procesul urmăririi penale, ordonanţele de recunoaştere în calitate de bănuit şi/sau învinuit sunt nişte procedee legate de desfăşurarea normală a urmăririi penale şi prin sine însăşi nu afectează drepturile sau libertăţile constituţionale ale persoanei, precum şi nici nu sunt pasibile de atacare. Recunoaşterea persoanei în calitate de bănuit şi/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea şi acest scop este proporţional anumitor restricţii care pot avea loc în cadrul desfăşurării urmăririi penale. A opinat că, organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia, cât şi cele care dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea penală.

De asemenea a remarcat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că dimensiunea obligaţiunilor statului referitoare la investigarea minuţioasă şi rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracţional nu implică nici dreptul de a declanşa o anchetă penală împotriva unui terţ sau ca acesta să fie condamnat la sancţiuni de natură penală, nici o obligaţie de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare. în special, în ipoteza în care se pune problema

respectării unei reglementări care are ca obiect protecţia drepturilor garantate de Convenţie, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nici o aparenţă de apreciere arbitrară a circumstanţelor care s-au aflat la originea faptei, (a se vedea cauza Draganschi împotriva României nr. 40890/04). Consideră că toate acţiunile organului de urmărire penală au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanţelor, asupra elucidării vinovăţiei sau nevinovăţiei persoanei menţionate prin actul de sesizare, privind existenţa bănuielii rezonabile de comiterea infracţiunii. Menționează că organul de urmărire penală acţionează cu bună-credinţă, cu suficientă diligenţă, întreprinde măsurile necesare în vederea efectuării obiective a tuturor acţiunilor de urmărire penală. A mai invocat că pe durata acţiunilor procesuale aferente cauzei penale, reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, cât şi la materialele cauzei nu există nici o probă concludentă, pertinentă, utilă şi veridică în confirmarea faptului că actele procedurale emise în privinţa reclamantului de către organul de drept sunt calificate ca ilegale. Or, în corespundere cu art. 218 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalităţii şi a drepturilor omului, o dată cu adoptarea hotărârii, emite şi o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţa organelor respective, persoanelor cu funcţie de răspundere şi procurorului. în speţă, reclamanţii şi-au întemeiat acţiunea pe acţiunile pretins ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii şi instanţei judecătoreşti, însă în lipsa unor acte ce constată în mod expres ilegalitatea acţiunilor întreprinse.

Referitor la pretenţia reclamantei privind constatarea faptului încălcării grave şi abuzive a drepturilor şi libertăţilor fundamentale... prin acţiunile organului de urmărire penală...” consideră că reprezintă o solicitare nefondată, Legea nr. 1545/1998 nereglementând o asemenea procedură. In ceea ce priveşte pretenţia privind încasarea sumei în mărime de 3.000.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în contextul celor precizate din prezenta referinţă, susţinem că este neîntemeiată. Or, în condiţiile în care prezenta acţiune civilă nu întruneşte toate condiţiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu. Suplimentar, precizăm că suma respectivă este inechitabilă suferinţelor pretinse a fi suportate, neargumentând cuantumul respectiv, doar prin argumentul subiectiv al ilegalităţii măsurilor întreprinse şi în lipsa unor acte ce constat expres acest fapt. Astfel, potrivit, art. 11 alin. (3) din Legea nr. 1545, în toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral. Totodată, pe marginea acestei pretenţii, subliniem că potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare: gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă, caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată, suferinţe fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice. In acest context, notează că prin noţiunea de prejudiciu moral se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal). S-a referit la prev. HP CSJstiţie nr.9 din 9 octombrie 2006, cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează repararea prejudiciului moral, potrivit cărora obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea de compensare a prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza căror acţiuni/inacţiuni i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea. Or, ansamblul argumentelor invocate de către reclamant nu sunt în măsură să justifice cuantumul prejudiciului solicitat. Referitor la solicitarea privind compensarea prejudiciului material pentru perioada suspendării din funcţie, în cuantum de *****.075 lei şi 105.756 lei, a menționat asupra netemeiniciei şi acestei pretenţiei, făcând trimitere la prev. art.1 din Legea nr. 1545/1998 potrivit căruia eventualitatea răspunderii patrimoniale a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale si contravenţionale şi de către anumite autorităţi concrete: organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti. Susține că la caz, nu se atestă o cerere privind suspendarea din

funcţia de judecător a reclamantului, din partea organului de urmărire penală sau procuratură, ci nemijlocit acest fapt a fost dispus din oficiu de către Consiliul Superior al Magistraturii. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii nu poate fi asimilat instanţelor judecătoreşti, or acesta este un organ independent de autoadministrare judecătorească. Acest fapt este confirmat şi în art. 1 din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii potrivit căruia Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării şi funcţionării sistemului judecătoresc, şi este garantul independenţei autorităţii judecătoreşti. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească. Respectiv, consideră netemeinicia şi acestor pretenţii, pe motivul că presupusele acţiuni ilicite, invocate de reclamant, nu s-au realizat în cadrul unui proces penal sau contravenţional. Mai mult decât atât, se pretind anumite acţiuni ilicite din partea unei autorităţi ce nu cade sub incidenţa reparării prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545/1998. Or, aplicabilitatea Legii nr. 1545/1998 se rezumă doar la eventualitatea pretinselor acţiuni ilicite comise în cadrul proceselor penale sau contravenţionale de către organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Cât privește calculele ce reies din pretenţia încasării plăţilor salariale neachitate în perioada suspendării din funcţie, cât şi eventualul venit ratat, pretins prin imposibilitate de a lucra în acea perioadă, a subliniat că venitul calculat potrivit înscrisului prezentat de reclamant, reprezintă venitul brut al acestuia, din care urmau a fi calculate contribuţiile de asigurări medicale şi asigurări sociale, plus sumele extrase urmare a impozitului pe venit. Astfel, prejudiciul material sub forma salariului ratat, urma a fi calculat reieşind din salariul mediul net al reclamantului, dar nu cel brut. Or, potrivit art.20 lit. d^3) Cod fiscal, în venitul brut nu se includ următoarele tipuri de venit: sumele primite de către persoane fizice şi juridice ca despăgubire pentru prejudiciul ce le-a fost cauzat ca urmare a unei acţiuni ilegale (inacţiuni) ori ca urmare a unor calamităţi naturale sau tehnogene, cataclisme, epidemii, epizootii. Acelaşi sens art.54^2 alin.(3) lit. b) Cod fiscal prevede că în obiectul impunerii nu se include veniturile din recuperarea prejudiciului material. În dezvoltarea motivelor invocate, a invocat și prev. art. 19 Cod civil în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Totodată, pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condiţiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

Referindu-se la partea relevantă a normelor de drept material precitate, notează că sarcina probaţiunii existenţei, precum şi a mărimii venitului ratat, revine în speţă reclamantului, care trebuia să demonstreze că ar fi putut şi trebuit să obţină anumite venituri, dar nu le-a obţinut. Reclamantul poate să valorifice dreptul său la despăgubire numai cu bună-credinţă, nefiind admisibilă îmbogăţirea fără justă cauză, ceea ce presupune că reclamantul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu presupusă, a obţinerii venitului ratat invocat. În această ordine de idei, s-a referit și la concluziile CtEDO exprimate în cauze similare, unde se menţionează că reclamanţii ar trebui să dovedească prejudiciul material pentru care solicită compensaţii şi că nu pot primi despăgubiri pentru prejudicii pe care nu le-au suferit (Treial c. Estonia, 02.12.2003; Lisiak c. Polonia, 05.11.2002). Astfel, pretenţia cu privire la prejudiciul material sub forma venitului ratat trebuie să fie convingătoare şi nu speculativă, cu riscul aplicării celei mai puţin convenabile metode pentru reclamant (Popov nr.l vs Moldova 2006, §12). Prin urmare, pretenţia revendicată de reclamant, nu atinge gradul de certitudine necesar, reprezentând mai degrabă o eventuală anticipare a unui posibil venit de realizat, din care motive instanţa apreciază pretenţia de revendicare ca fiind speculativă, apreciere similară expusă de CtEDO (Străisteanu şi alţii vs Moldova, 24.04.2012).

Cu referire la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică, a învederat că, prin prisma recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr.23 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistenţă juridică, recomandării Consiliului Uniunii Avocaţilor privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi

compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată prin decizia nr.2 din 30 martie 2012, precum şi a practicii Curţii Europene, că la aprecierea cheltuielilor pentru asistenţă juridică urmează a fi constatat faptul dacă acestea au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile în cuantum. Consideră că la aprecierea costurilor şi cheltuielilor judiciare instanţa de fond urmează să se conformeze celor două principii de bază, şi anume:costurile şi cheltuielile urmează a fi în modul corespunzător probate, de obicei prin documente de plată sau prin prezentarea descifrării pe ore a lucrului avocatului şi tarife aplicabile; cheltuielile trebuie să fie rezonabile ca cuantum (în special în materia de tarife percepute pentru onorariile avocaţilor) şi necesare pentru proceduri în speţă (nu se compensează lucrul avocatului care nu are tangenţă directă la proces).(f.d.182-187, Vol.-I)

Reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, Iapără Gheorghe, împuternicit în baza procurii nr.18/76 din 31.10.2023, a obiectat împotriva acțiunii formulate, fiind depusă în întâmpinare o referința în formă scrisă prin care a susținut pe deplin poziția părții pârâte solicitând respingerea cererii, ca fiind neîntemeiate. In acest sens, a invocat că reclamantul nu a prezentat careva probe plauzibile privind ilegalitatea reţinerii, aplicării arestului sau prelungirii arestării şi percheziţionării, or după cum se relevă din materialele urmăririi penale, legalitatea reţinerii a fost confirmată de către judecătorul de instrucţie la examinarea demersului procurorului privind aplicarea/prelungirea măsurii preventive, precum şi de către Curtea de Apel Chişinău, urmare a examinării recursului părţii apărării. A menționat că, că reținerea ilegală şi aplicarea ilegală a măsurilor preventive sub formă de arest prezumă în sine acţiuni de rea credinţa persoanei care a efectuat urmărirea penală sau a judecătorului care a aplicat/prelungit măsura preventivă. Consideră că, odată ce legislatorul a prevăzut răspundere penală pentru aceste fapte, este imperativ existenţa unei decizii definitive în cadrul unui proces penal, prin care ar confirma rea credinţa reprezentanţilor statului, iar odată ce o asemenea hotărâre judecătorească lipsește, aplicarea Legii nr.1545/1998 în speţa dată este inadmisibilă, or în caz contrar instanţa de drept civil s-ar subroga unei instanţe de drept penal. Totodată a remarcat că, pronunţarea unei sentinţe de achitare ai ***** nicidecum nu denotă aplicarea ilegală în privinţa acestuia a măsurilor de constrângere, pe motivele expuse supra, precum şi a măsurilor speciale de investigaţii. A arătat că prin decizia Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 13.05.2020, s-a dispus casarea hotărârii din 03.12.2019 a Curţii de Apel Cahul, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terţă Procuratura Generală cu privire la contestarea actului administrativ şi pronunţă o nouă hotărâre prin care: s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terţă Procuratura Generală cu privire la contestarea actului administrativ, ca neîntemeiată. Totodată, în conformitate cu jurisprudenţa CtEDO, organul de urmărire penală justificat a întreprins toate măsurile procedurale pe marginea cauzei penale, în cadrul căreia reclamanta ***** avut calitatea de învinuit, inculpat, or, în privinţa acesteia exista o bănuială rezonabilă că a comis o infracţiune, iar conform jurisprudenţei Curţii, „bănuiala rezonabilă" că a fost săvârşită o infracţiune presupune existenţa faptelor sau a informaţiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârşi infracţiunea (Erdagoz v. Turcia, 22 octombrie 1997, § 51.) Totuşi, ceea ce poate fi considerat „rezonabil" va depinde de toate circumstanţele unei anumite cauze. Mai mult, Curtea, în cauza Ignatenco vs Republica Moldova, statuează că faptele care creează suspiciunea, nu trebuie să fie de acelaşi grad ca cele necesare pentru a justifica o condamnare” (a se vedea Ignatenco vs Republica Moldova hotărârea din 08 mai 2011, § 59). Prin urmare, în cauza Ignatenco vs Republica Moldova Curtea a respins cererea reclamantului privind violarea art.5 CEDO, declarând-o inadmisibilă ca fiind vădit nefondată din motiv că, a existat o informaţie suficient de specifică în această cauză pentru a crea o suspiciune rezonabilă că reclamantul a săvârşit o infracţiune. Respectiv, aceste două elemente, cum este descrierea coerentă a evenimentelor şi circumstanţe de fapt care nu pot fi ignorate, ar fi creat în viziunea unui observator obiectiv că a fost comisă o faptă prejudiciabilă şi care poate fi imputabilă şi reclamantului. Curtea Europeană în cauza Jugănaru vs Republica Moldova a notat că aceste bănuieli rezonabile nu trebuiau în situaţia reclamantului să fie echivalate cu o veritabilă acuzaţie şi, chiar dacă ulterior aceste suspiciuni nu se confirmă, aceasta nu înseamnă că ele nu au existat la momentul aplicării arestului şi că arestul ar fi fost ilegal. Susține că în mod analogic, la momentul derulării

investigaţiilor în circumstanţele speţei, acţiunile întreprinse în raport cu reclamanta erau legale şi întemeiate, dar şi necesare într-o societate democratică. Subsidiar menţionează că efectuarea percheziţiilor şi a măsurilor speciale de investigaţii au fost autorizate de către judecătorul de instrucţie, nefiind anulate, până în prezent irevocabile. A arătat că, sechestrul aplicat în privinţa bunurilor ce aparţin lui ***** a fost scos odată cu pronunţarea sentinţei. În acest sens, instanţa de judecată nu a ridicat sechestrul, drept urmare a constatării aplicării ilegale a acestuia, ci la adoptarea soluţiei finale pe caz. Totodată, a invocat că, prin prisma prevederilor art. 1405 şi 1422 din Codul civil şi art.3 alin.(l) şi art.6 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, nu orice acţiune ale organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea Statului. Este important şi obligatoriu să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept printr-o decizie judecătorească, pronunţată în ordinea procedurii penale, dar nicidecum în ordinea procedurii civile. Astfel, acţiunile organului de urmărire penală întreprinse în privinţa reclamantei***** sunt acţiuni legale, efectuate în vederea stabilirii adevărului cauza penală. Or, reclamanta nu a prezentat vr*****încheiere irevocabilă a judecătorului de instrucţie prin care să confirme acţiunile organului de urmărire penală pretinse ca fiind ilicite. Consideră că Organul de drept a întreprins toate acţiunile de urmărire posibile, necesare i raţionale prevăzute de legea procesual-penală, în vederea cercetării sub toate aspectele, multilateral şi obiectiv a circumstanţelor cauzei.(f.d.192-193, Vol.-I)

VI. Soluția, considerentele și aprecierea instanței :

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, verificând argumentele invocate în raport cu probele administrate, instanța de judecată constată următoarele motive de fapt și de drept.

În drept, instanţa reţine drept incidente prevederile art.1405 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002), care stipulează că prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată. Statul se exonerează de răspundere în cazul cînd persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ.

Potrivit prevederilor art.art.3,6 ale Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.98, care stipulează că în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii

actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Conform dispoziţiilor art.art.1422,1423 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc. Mărimea compensaţiei pentru prejudiciu moral se determină în funcţie de caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în consideraţie circumstanţele la care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

În fapt, reieșind din probele prezentate și administrate în ședințele de judecată, instanţa a constatat, că în perioada 08 septembrie 2018-17 martie 2021, reclamanta ***** fost subiect a trei cauze penale nr. ***** (speţa Panaguţa); nr. *****(speţa Gandrabura Mihail) şi nr. ***** a infracţiunii prevăzute la art. 307 al (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşea), exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Urmărirea penală în cauza penală nr.**********5 a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 17 august 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău Liubovi Brînza, a infracţiunii prevăzute la art.3***** al. (2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Urmărirea penală în cauza penală nr.***** (speţa Panaguţa) a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 08 septembrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău***** a infracţiunii prevăzute la art. al.(3) lit.a), 3***** al.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Urmărirea penală în cauza penală nr.*****a fost pornită de Procuratura Anticorupţie la 19 septembrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de mai multe persoane, a infracţiunii prevăzute la art.3***** al.(2) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova.

Prin ordonanţa din data de 17 octombrie 2018, cauza penală nr.*****a fost conexată la cauza penală nr.**********5, cu atribuirea numărului de bază a cauzei penale **********5.

Urmărirea penală în cauza penală nr.*****a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 20 octombrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău Liubovi Brînza, a infracţiunii prevăzute la art. 324 al. (3) lit.a) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Urmărirea penală în cauza penală nr.*****a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 20 octombrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău Galina Moscalciuc, a infracţiunii prevăzute la art.324 al.(3) lit.a) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Urmărirea penală în cauza penală nr.*****(speţa Gandrabura Mihail) a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 20 octombrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău***** a infracţiunii prevăzute la art. 324 al.(3) lit.a) Cod penal al Republicii Moldova, exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Prin ordonanţa din data de 22 octombrie 2018 - cauzele penale nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr.*****, nr.*****, nr.20189783*****, nr.*****, nr.*****, nr.*****şi nr.*****au fost conexate la cauza penală nr.**********5, cu atribuirea numărului de bază a cauzei penale **********5.

Urmărirea penală în cauza penală nr.***** a fost pornită de Procurorul General al Republicii Moldova la 12 decembrie 2018 în prezenţa unei bănuieli rezonabile despre comiterea de către judecătorul în Curtea de Apel Chişinău***** a infracţiunii prevăzute la art. 307 al.(l) Cod penal (episod numit convenţional Roşea), exercitarea urmăririi penale fiind dispusă Procuraturii Anticorupţie.

Prin ordonanţa din data de 12 decembrie 2018, cauza penală ***** a fost conexată la cauza penală nr.**********5, cu atribuirea numărului de bază a cauzei penale **********5. Din cauza penală respectivă a fost disjungată cauza penală nr.*****la data de 04.03.2019 în ordinea art.279/1 Cod de procedură penală a materialelor cu privire la (spețа Alexandru Panaguţa) în ceea ce priveşte învinuirea ***** în comiterea infracţiunilor prevăzute la art.324 alin. (3) lit.a) şi 3***** alin.(2) lit. b) şi c) Cod penal şi învinuirea lui Liubovi Brînza în comiterea infracţiunii prevăzute la art. 3***** alin. (2) lit. b), c) Cod penal, precum şi în ceea ce priveşte faptul comiterii infracţiunii de amestec în înfăptuirea justiţiei, art.303 alin.(1) Cod penal, într-o procedură penală separată.

Prin ordonanţa Procurorului General din data de 31 octombrie 2019 a fost retrasă cauza penală nr. *****din gestiunea Procuraturii Anticorupţie şi transmisă Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale, pentru exercitarea urmăririi penale în continuare.

Prin ordonanţa procurorului PCCOCS din data de 02 decembrie 2019 s-a dispus conexarea cauzelor penale nr. *****şi cauza penală nr. *****într-o singură procedură, cu atribuirea numărului de bază nr. *****.

Prin ordonanţa din data de 23 septembrie 2018 ***** Ilie a fost recunoscută în calitate de bănuit de comiterea infracţiunii prevăzute la art. 3***** alin.(2) lit.b), c) şi 324 alin.(3) lit.a) Cod penal pe (spețа Alexandru Panaguţa) în cauza penală *****.

Prin ordonanţa din data de 24.10.2018, ***** Ilie a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la art. 324 alin.(3) lit.a), 3***** alin.(2) lit.b), c) pe (spețа Alexandru Panaguţa) în cauza penală ***** şi art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal în cauza penală nr.*****(spețа Gandrabura Mihail) conexate la 22 octombrie 2018, cu atribuirea numărului de bază a cauzei penale nr.**********5.

Prin ordonanţa din data de 21.02.2019 ***** i-a fost completată acuzarea pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la art.45 alin. (2) lit.b), 324 alin. (3) lit. a) (spețа Gandrabura Mihail), art.44, 307,alin. (1); art. 324 alin. (3) lit.a) şi 3***** alin.(2) lit.b) şi c) Cod penal (spețа Alexandru Panaguţa).

Potrivit ordonanţei din data de 23.10.2018 ***** a fost reţinută în ordinea art. 166 Cod de procedură penală, cu calcularea termenului din momentul reţinerii - ora 13.50 a zilei de 23.10.2018.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din data de 24.10.2018 în privinţa învinuitei ***** Ilie a fost aplicată măsura preventivă - arestarea la domiciliu, pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând cu data de 23.10.2018, ora 13.50, până la data de 22.11.2018, ora 13.50. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din data de 19.11.2018, măsura preventivă - arestarea la domiciliu aplicată învinuitei *****Ilie a fost prelungită pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din data de 22.11.2018, ora 13.50, pînă la data de 22.12.2018, ora 13.50. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din data de 21.12.2018, s-a prelungit măsura preventivă - liberarea provizorie sub control judiciar aplicată învinuitei *****Ilie pe un termen de 60 de zile, cu calcularea termenului din data de 22.12.2018, ora 13.50, până la data de 20.02.2019, ora 13.50. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 16-23 7/2019 din data de 20.02.2019 s-a respins integral demersul procurorului cu privire la extinderea liberării provizorii sub formă de control judiciar pentru un termen de 60 zile, în privinţa învinuitei *****. Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 14.03.2019 a fost respins recursul procurorului, fiind menţinută încheierea respectivă.

Din actele depuse la dosar se reține că din data de 08.09.2018 până la data de 04.03.2019 (disjungarea cauzei nr. *****) în toate trei dosare penale au fost efectuate acţiuni de urmărire penală: aplicate măsurile procesuale de constrângere: reţinere, percheziţii, arestare la domiciliu, control judiciar, aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru, suspendarea din funcţia de judecător.

Au fost dispuse şi prelungite toate măsurile speciale de investigaţie: şi anume: cercetarea domiciliului şi instalarea a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi vid*****în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinău; documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare global (GPS), ori prin alte mijloace tehnice; şi interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul *****. Din împrejurările descrise mai sus rezultă că toate acţiunile organului de urmărire penală, a procurorilor şi a judecătorilor de instrucţie efectuate în aceste trei cauze penale au fost atașate ca mijloace de probă, incluse în lista probelor acuzării la cauza penală nr.**********5.

Prin Ordonanţa procurorului PCCOCS din data de 19.12.2019 ***** fost scoasă de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2018978336 învinuită în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 324 al. (3) lit. a) şi art. 3***** al. (2) lit. b) şi c) C.pen.(speţa Panaguţa A.).

Ca urmare dosarul penal nr.**********5 care a fost trimis în judecată şi în care a fost pronunţată sentinţa de achitare la 17 martie 2021 - Sentinţa Judecătoria Chişinău sediul Buiucani din 17 martie 2021, prin care ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii. ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.
(f.d.57-67, 102-170, 197-215, 227-246 Vol.-I, f.d.1-158 Vol.-II)

În consecință, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, instanța de judecată constată că acțiunea reclamantei ***** cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice de cauzare a prejudiciilor în urma acțiunilor ilegale, guvernate de prevederile art.1405 din Codul Civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002) și ale Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere argumentelor reprezentantului reclamantului și obiecțiilor reprezentanților pârâtului și ale intervenientului accesoriu în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată și anume:

- Hotărârea CSM nr.455/22 din 23.10.2018 privind sesizarea Procurorului General E.Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău L.Ouș și suspendarea din funcție de judecător, precum și Hotărârea CSM nr.583/27 din 11.12.2018 privind sesizarea Procurorului General E.Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința ex-judecătorului L.Ouș (f.d.155-170. Vol.-I)
- Ordonanțele organului de urmărire penală și actele judecătorești, citate supra, care confirmă acțiunile procesuale pe cauza penală de învinuire ai *****, inclusiv sentința penală privind faptul achitării reclamantei din motivul că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și lipsei în acțiunile lui a elementelor infracţiunilor prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (f.d.57-67, 102-170, 197-215, 227-246 Vol.-I, f.d.1-158 Vol.-II);
- Actele medicale prin care se confirmă starea sănătății reclamantei ***** în perioada urmăriri penale (f.d.89-97, Vol.-I);
- Adeverinţa din 15 iulie 2021 eliberată de Curtea de Apel Chișinău prin care se confirmă că Sentinţa Judecătoriei Chişinău sediul Buiucani din 17 martie 2021, prin care ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii și a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii nu a fost atacată cu apel de către participanții la proces (f.d.78, Vol.-I)
- Certificat privind salariul judecătorului în demisie a Curții de Apel Chișinău L.Ouș pe perioada 23.10.2018 – 23.11.2018 constituie suma de *****.076,52 lei (f.d.79, Vol.-I)
- Bonurile de plată a asistenţei juridice din data de 31.10.2018, data de 13.02.2019, data de 17.05.2019 și data de 08.01.2021 în sumă totală de 45.000,00 lei pentru serviciile prestate de asistență juridică profesională în dosar penal de învinuire ai ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și art.art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca) (f.d.71-72, Vol.-I);
- Bonurile și notele de plată privind achitarea serviciilor de ridicarea sechestrelor asiguratorii penale efectuate de IP ASP în sumă de 300 lei (f.d.73-76, Vol.-I)
- Bonul de plată a asistenţei juridice în sumă de 10.000 lei (f.d.218, Vol-I);

Dând apreciere probelor enumerate, instanța constată că cu certitudine faptul, că în privinţa Ouș Ludmile a fost pornită ilegal o cauză penală în baza art.art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și art.art. 44, 307 alin. (1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), ulterior fiind achitată pe

motivul că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii și că fapta inculpatului nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii. Deci, rezultă că reclamanta ***** a fost atras ilegal la răspundere penală, fapte confirmate prin hotărârea judecătorească devenită irevocabilă, având puterea unui lucru judecat.

Mai mult, instanța relevă și faptul că achitarea reclamantei a fost efectuată în temeiul prevederilor art.390 alin.(1) pct.1) și 3) Cod de procedură penală, adică când nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii și că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, circumstanțe ce ateste că reclamanta deține calitatea de subiect, în sensul Legii nr.1545 din 25.02.1998, acesta fiind un act de reabilitare deplină în privinţa persoanei care a fost atrasă la răspundere penală ilegal.

Având în vedere circumstanțele enumerate instanța constată cu certitudine temeiurile și condițiile aplicării prevederilor Legii nr.1545 din 25.02.1998 prin răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise de organul de urmărire penală, procuratură și instanţele judecătoreşti în cadrul cauzei penale în privința reclamantei *****.

Doctrina şi jurisprudenţa în materie au pus în evidenţă regulile procedurale impuse judecătorului confruntat cu cererea de despăgubiri întemeiată pe dispoziţiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998.

Astfel, în cazul erorii judiciare, instanţa abilitată să constate eroarea judiciară, cu consecinţa achitării definitive a inculpatului, condamnat iniţial în cadrul unui proces penal în mod definitiv la o pedeapsă sau măsură educativă privativă de libertate este instanţa penală învestită cu o cerere de apel/recurs, ca urmare a admiterii unei astfel de cereri care dovedeşte eroarea judiciară, cu consecinţa rejudecării cauzei penale şi achitării inculpatului. În măsura în care conceptului de eroare judiciară nu i se modifică conținutul său juridic, astfel cum deja s-a arătat, instanța notează că pentru atragerea răspunderii statului, ca efect al achitării definitive, în rejudecare, a persoanei condamnată inițial definitiv nu contează temeiul achitării acesteia.

Instanţa civilă, în baza hotărârii judecătoreşti astfel pronunţate, va acorda despăgubiri celui în cauză, în măsura în care paguba suferită ca urmare a condamnării sale definitive, rezultat al unei erori materiale, nu poate fi imputabilă reclamantului. Nu vor fi dezdăunate persoanele care prin declaraţii mincinoase au determinat condamnarea lor, în afara cazurilor în care au fost obligate să procedeze astfel, precum nici persoana condamnată căreia îi este imputabilă în tot sau în parte nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut sau recent descoperit care a determinat eroarea judiciară.

Instanța observă că pentru atragerea răspunderii statului în acest caz legea cere calitatea de victimă a titularului dreptului la acţiune, în sensul dispoziţiilor Convenţiei, cât şi dovada cuantumului prejudiciului pretins suferit, căci dispoziţiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998 fixează criteriile care trebuie valorificate de instanţă pentru stabilirea întinderii prejudiciului.

Răspunderea Statului, în baza Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.98, nu este o răspundere exclusiv obiectivă, independentă de orice culpă a prepuşilor statului, care formează corpul organelor de drept, iar acest fapt rezultă din dispoziţiile legii, care reglementează acţiunea în regres a statului împotriva celor care „cu rea-credinţă sau gravă neglijenţă (culpă gravă) au provocat situaţiile generatoare de daune sau împotriva instituţiei la care aceştia sunt asiguraţi pentru despăgubiri în caz de prejudiciu provocat în exerciţiul profesiunii”.

Legislația în vigoare nu mai reglementează dreptul la regres al statului ca fiind unul obligatoriu, ci ca pe o facultate a statului „acţiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care cu rea-credinţă sau din culpă gravă, a provocat situaţia generatoare de daune sau împotriva instituţiei la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exerciţiul profesiunii”.

Reglementările actuale sunt conforme cu realitatea şi în acord cu nevoia de a susţine principiul independenţei judecătorului, care impune ca acesta să nu poată fi tras la răspundere disciplinară sau materială (civilă), decât dacă şi-a exercitat atribuţiile cu rea-credinţă şi gravă neglijenţă (culpă

gravă), provocând situaţii generatoare de daune. Cu alte cuvinte, Statul va răspunde în toate cazurile, respectiv atât în ipotezele în care agenţii săi (organele de drept/judiciare) nu au contribuit la provocarea situaţiei generatoare de daune, (răspundere obiectivă), cât şi în cazul în care aceştia şi-au îndeplinit atribuţiile cu o culpă uşoară (levissima), provocând situaţiile generatoare de daune într-o anumită proporţie, respectiv când aceştia au acţionat cu rea-credinţă sau culpă gravă, provocând situaţiile generatoare de daune, în aceste din urmă cazuri fiind în prezenţa unei răspunderi subiective a statului, întemeiată pe culpa agenţilor săi.

În cazul acţiunii în despăgubire întemeiată pe dispoziţiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, Statul răspunde în condiţiile legii, însă instanța constată că, într-un astfel de caz, răspunderea statului este totdeauna subiectivă (pentru faptele prepuşilor săi – agenţi ai organelor de drept/judiciare), căci dispoziţiile legii legitimează un drept la reparaţiune numai dacă s-a stabilit că acțiunile organelor de drept/judiciare au fost constatate ca nelegale. Or, nelegalitatea luării, condamnării ilegale evocă încălcări de lege, săvârşite de către procurori sau judecători. Şi în cazul vizat de dispoziţiile legislației în vigoare dreptul la regres a statului se poate exercita în aceleaşi condiţii ca şi în cazul vizat la art.art.524-525 C.proc.pen., cu respectarea principiului independenţei judecătorului. Dovada relei credinţe sau a culpei grave săvârşită de către agenţii statului trebuie făcută de către stat .

În acest context, instanța nu poate reține argumentele reprezentantului pârâtului precum că stabilirea caracterului nelegal al acțiunilor organelor de urmărire penală/procuraturii/judiciare, prin ordonanţă sau prin hotărâre judecătorească, reprezintă o condiţie absolut necesară pentru naşterea dreptului la repararea pagubei, în condiţiile art.art.3, 6 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, or, neîndeplinirea, în cauză, a cerinţei expuse cuprinsă în aceste articole, vizând constatarea caracterului nelegal al măsurilor în modalitatea permisă de text, conduce la concluzia neaplicării în prezentul litigiu în mod separat a dispoziţiilor art.3, 6 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, totuşi, instanţa apreciază că astfel de interpretări ale dispoziţiilor legale, contravin însuşi textului de lege indicat, care atât în alineatul (1) lit.b) al art. 3, cât și în art.6 lit.a) al Legii nr.1545 din 25.02.1998 recunoaşte dreptul la reparaţii în cazul condamnării nelegale celui achitat prin hotărâre finală.

Nu prezintă relevanță nici argumentele părții pârâte precum că existența unei sentințe de achitare nu denotă faptul că organul de urmărire penală/instanțele de judecată au admis careva acțiuni ilicite, or efectuarea acțiunilor organului de urmărire penală/judiciar au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanțelor asupra elucidării vinovăției sau nevinovăției persoanei prin actul de sesizare, privind existența bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii, precum și că organul de urmărire penală/judiciar în activitatea sa a acționat cu bună-credință, iar măsurile întreprinse în vederea efectuării obiective a tuturor acțiunilor de urmărire penală n-au fost stabilite ca ilegale. Poziție de altfel, din perspectiva pârâților că nici o condiție din prevederile legale nu se regăsește în justificarea pretenției reclamantei.

În dovedire, instanța atestă că, potrivit dispozițiilor art.6 din Legea nr.1545 din 25.02.1998, în cazul devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare se acordă dreptul la repararea prejudiciului și instanţa reține că achitarea inculpatului nu poate constitui o reparaţie morală suficientă prin ea însăşi, o asemenea ipoteză – achitarea – fiind vizată de dispoziţiile art.390 C.proc.pen., inclusiv și de prevederile alin.(3) al aceluiași articol, tocmai în scopul reabilitării depline și acordării de despăgubiri, în completare (art.524 C.proc.pen). Instanţa apreciază că prealabila constatare a achitării în dependență de temeiurile arătate în sentință, evocată de partea pârâtă în cauză, nu este o cerinţă a dispoziţiilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, norma permiţând acordarea de despăgubiri „şi persoanelor a căror nevinovăţie a fost stabilită la finalizarea procesului penal, după ce au suportat anumite măsuri restrictive, chiar dacă respectivele măsuri apăreau ca fiind justificate în lumina cercetării penale, efectuate până la data adoptării lor”. Instanţa mai susţine că „izvorul răspunderii civile pe care a declanşat-o reclamanta are atât caracter special, cât şi un caracter general, de drept comun,

pentru că vizează răspunderea civilă a statului pentru activitatea desfăşurată de autorităţile sale în exercitarea atribuţiilor legale. Sub acest aspect, instanţa apreciază că, în discuţie, este „o răspundere legală care este condiţionată doar de întinderea pagubei suferite de cel îndreptăţit la acţiune, fără nici o restricţie sau distincţie în raport cu natura sa sau componentele prejudiciului, forma sau modalităţile culpei, interpretare ce este conformă cu practica constantă a C.E.D.O., atunci când drepturile fundamentale ale persoanei au fost încălcate prin măsuri care s-au dovedit a fi neîntemeiate, astfel că persoana are dreptul la repararea integrală a prejudiciului material şi moral.

În acest context, instanța constată că *****, este subiect cu drept de sesizare a instanței de judecată prin prisma dispoziției art.3 lit.b) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998, în condițiile în care au fost recunoscut în calitate de învinuit, fiind supus urmăririi penale, fiindu-i încriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și art.art. 44, 307 alin. (1) Cod penal, ulterior fiind emisă sentință de achitare care nu a fost supusă căilor de atac devenind irevocabilă prin netacare.

Subsecvent, instanța de judecată ține cont de faptul, că ținerea persoanei sub învinuire este de drept o acțiune de tragere a persoanei la răspundere penală, or în acest sens s-a expus și Curtea Constituțională în hotărârea nr.***** din 23.11.2010, care inter alia a constatat, că asemenea acțiune procesuală duce la restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a., astfel persoana fiind în calitatea de învinuit este supusă unor restrângeri de ordin social, psihologic, civil.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată cu certitudine că ***** a fost pusă ilegal sub învinuire, iar în aceste circumstanțe ținând cont de faptul în privința ultimei a fost emisă sentință de achitare la data de 17.03.2021 pe motivul că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal şi lipsei în acţiunile lui a elementelor infracţiunilor prevăzute de art. art. 44, 307 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată constată compatibilitatea pretențiilor reclamantei prin prisma articolelor 3 și 6 din Legea nr.1545 din 25.02.1998, iar drept rezultat temeinicia acestor pretenții formulate în speță prin prisma dispozițiilor acestei legi.

În circumstanțele enunțate, instanța reține dispozițiile art.1422 alin.(1), (3) Cod civil (în redacţia de până la 01.03.2019), potrivit căruia în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Concomitent art.10 din Legea nr.1545 din 25.02.1998 indică expres, că dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6, iar art.11 din legea citată statuează, că mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvârşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie. În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

Ca urmare, având în vedere data producerii încălcării dreptului, instanța reține aplicabile prevederile art.14,610,1398,1405 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002), citate supra, care reglementează repararea integral a prejudiciului, urmând ca acesta, să fie reparat, în condițiile stabilite de

lege, potrivit art.1398 Cod civil, care consfințește principiul reparării integrale a prejudiciului extracontractual, adică pentru încălcarea unor drepturi, inclusiv în cazul cauzării prejudiciului printr-un act administrativ, de o autoritate publică etc., răspunderea fiind angajată, ca delictuală, în condițiile întrunirii cumulative, în mod obligatoriu, a elementelor constitutive ale acesteia: fapta ilicită, prejudiciul cauzat, legătura de cauzalitate dintre acțiunea prejudiciabilă(fapta ilicită) și urmările prejudiciabile și vinovăția.

Prin incidența normelor citate, având în vedere probele prezentate și administrate, instanța constată cu certitudine *temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale*, şi anume:

- *producerea unei faptei ilicite* prin încălcarea dreptului la un proces echitabil Ouș Ludmilei declanșat prin punerea sub învinuire și anume că reclamanta ***** a fost deferită justiţiei pentru lipsa existenței faptei infracțiunii și pentru faptă care nu a comis-o, în fine fiind declarată nevinovată prin sentința definitivă şi irevocabilă instanţei de fond din 17 martie 2021, acţiunile de urmărire penale şi instanţelor judecătoreşti de condamnare considerându-se în sensul legii-ilicite în sine, or caracterul lor ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată.

- *ilegalitatea* acțiunii de punere sub acuzare stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 martie 2021 prin care ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii și a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin.(1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.

- *cauzarea prejudiciului* în legătură cu acțiunile ilicite menționate, la fel constatate prin actele medicale prin care se confirmă starea sănătății precare a reclamantei Ouș Ludmilei în perioada reținerii, deținerii în arest la domiciliu 60 zile; - aplicarea controlului judiciar 60 zile - aplicarea şi prelungirea pentru 90 zile a tuturor măsurilor speciale de investigaţie posibile: - interceptarea şi înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de către magistratul Ouş L; - documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) oh prin alte mijloace tehnice; - cercetarea domiciliului şi/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea şi înregistrarea audio şi video, a celor de fotografiat şi de filmat, ce presupune instalarea tehnicii speciale de supravegherea şi înregistrarea audio şi video, în biroul de serviciu al judecătorului ***** din cadrul Curţii de Apel Chişinau, amplasat în *****, str. Teilor, 4.); aplicarea sechestrului pe toate bunurile prin acţiunile ilegale ale persoanelor date i-au fost încălcate grav şi iremediabil drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului. Ca urmare a evenimentelor psihotraumatizante - acţiunile de urmărire penală organele de urmărire penală/procuratură, reclamanta ***** a dezvoltat suferinţe psihice: anxietate, sentiment de culpă, nervozitate, depresie, scăderea productivităţii, izolare de socium, îngreunarea relaţiilor sociale, iritabilitate şi suferinţele fizice: nevroză (însoţită de iritabilitate, intoleranţă, astenie nevrotică, tulburări ale somnului), oboseală cronică, tulburare somatoformă sub formă de distimie (ce i-a provocat o deteriorare clinică semnificativă în domenii importante de funcţionare), cu dezvoltarea simptomelor fizice ale stresului ca: disconfortul psihic; iritabilitate sporită, tulburări ale somnului, comportament atipic, dezorganizare, aceste simptome întinzându-se pe parcursul a mai multor luni, unele din ele găsindu-şi ecou până în prezent ca: anxietatea și disconfortul psihoemoţional. Totodată, reieşind din suferinţele psihice şi fizice dezvoltate de reclamanta *****din particularităţile sale individual-psihologice şi starea sa de sănătate fiziologică, psihologică şi valorile personale care au fost lezate, ***** urmare a acţiunilor de urmărire penală, a suportat prejudiciu moral de grad înalt (emoţii de intensitate înaltă, ce se prelungesc în timp, depăşesc indicatorul temporal şi scad efectivitatea activităţilor ce temporar lezează adaptarea psihofiziologică şi social psihologică a persoanei). Astfel în perioada anilor 2018-2021, pe parcursul urmării penale şi judecării cauzei, reclamanta a fost supusă mai multor acţiuni ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii şi instanţei de judecată, fiind trasă ilegal la răspundere penală, motiv pentru care a avut de suferit din punct de vedere moral, psihic şi reputaţional.

- *legătura de cauzalitate dintre acțiunea prejudiciabilă(fapta ilicită) și urmările prejudiciabile*, care reiese din hotărârea judecătorească citată supra, conform căreia, prin tragerea la răspundere penală

nelegală, inclusiv condamnarea ilegală prin sentința de achitare definitivă și irevocabilă, drepturile reclamantei au fost lezate.

În acest context, instanța de judecată reține *avînd ca temei legal prevederile* art.123 Cod de procedură civilă, că sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani indicată, este definitivă și irevocabilă și apreciază circumstanțele menționate, *ca dovedite, fiind degrevate de probațiune.*

Instanţa reţine că autoritatea de lucru judecat cunoaşte, conform reglementării actuale, două manifestări procesuale – respectiv, aceea de excepţie procesuală şi aceea de prezumţie, mijloc de probă de natură să demonstreze ceva în legătură cu raporturile juridice dintre părţi. Dacă în manifestarea sa de excepţie procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv, de natură să oprească a doua judecată), autoritatea de lucru judecat presupune într-adevăr, tripla identitate de elemente (obiect, părţi, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, respectiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părţi, fără posibilitatea de a se statua diferit. Este vorba despre efectul pozitiv al puterii lucrului judecat, care se manifestă ca prezumţie, mijloc de probă de natură să demonstreze ceva în legătură cu raporturile juridice dintre părţi, venind să demonstreze modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părţi, fără posibilitatea de a se statua diferit. Această reglementare a autorităţii de lucru judecat în forma prezumţiei vine să asigure, din nevoia de ordine şi stabilitate juridică, evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârii judecătoreşti, ceea ce legitimează autoritatea de lucru judecat nefiind atât caracterul definitiv al hotărârii, ci adevărul care trebuie să stea la baza ei, adevărul constituind temeiul, raţiunea şi fundamentul social şi moral al acestui efect al hotărârii judecătoreşti.

Prezumţia nu opreşte judecata celui de-al doilea proces, ci doar uşurează sarcina probaţiunii, aducând în faţa instanţei constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecăţii anterioare şi care nu pot fi ignorate. Cum potrivit art.123 alin.(2) C.proc.civ., în relaţia dintre părţi, prezumţia lucrului judecat are caracter absolut, înseamnă că ceea ce s-a dezlegat jurisdicţional într-un prim litigiu va fi opus părţilor din acel litigiu şi succesorilor lor în drepturi, fără posibilitatea dovezii contrarii din partea acestora, într-un proces ulterior, care are legătură cu chestiunea de drept sau cu raportul juridic deja soluţionat. Prin urmare, instanța constată că în cauză funcţionează prezumţia lucrului judecat [art. 123 alin. (2) C.proc. civ.], potrivit căreia o hotărâre irevocabilă exprimă realitatea raporturilor juridice dintre părţi (res judicata pro veritate habetur), neputându-se primi vr*****dovadă contrară, faţă de caracterul absolut al prezumţiei.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, instanţa de judecată consideră că reclamantului într-adevăr i-a fost cauzat un prejudiciu, care prin prisma art.1 al Primului Protocol adiţional la Convenţia Pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 01.02.1998, constituie o imixtiune în dreptul de a dispune de bunul său, care urmează a fi reparat.

Pentru aceste motive instanța consideră parțial fondat capătul de cerere privind încasarea cu titlu de remediu pentru compensarea prejudiciului moral a sumei de 1.000.000,00 lei.

În conținutul jurisprudenței, Curtea nu face discriminare în cadrul procesului de acordare a satisfacției echitabile rezultate din cauzarea daunelor morale și acordă satisfacție echitabilă părții lezate, prin prisma prevederilor art.41 CtEDO, fără a face distincție între situația cînd partea lezată este o persoană fizică și atunci cînd partea lezată este o persoană juridică. În conținutul jurisprudenței, Curtea Europeană, în mare parte, nu definește și nu explică în detaliu modalitățile de exprimare a prejudiciului moral, însă unii dintre acești factori au fost expuși de partea lezată și tacit acceptați de către Curtea Europeană în cauza Centro Europa 7 S.R.L. și Di Stefano vs.Italia, cauza Comingersoll S.A. v. Portugal [GC], nr. 35382/97, § 35, ECHR 2000-1V, şi Sovtransavto Holding v. Ukraine (just satisfaction), nr. 48553/99, § 79, 2 octombrie 2003 și cauza Dacia S.R.L. vs. Moldova, nr. 3052/04 din 24.02.2009, unde Curtea a concluzionat, că „..nu poate exclude posibilitatea ca unei companii comerciale să i se poată acorda compensații pecuniare cu titlu de prejudiciu moral”. Mai mult, prejudiciul moral suferit de astfel de companii poate include capete de pretenții care sunt într-o măsură mai mare sau mai mică „obiective” sau „subiective”. Pe lîngă acestea, trebuie luate în considerație reputația companiei, incertitudinea în

planificarea activităților și luarea deciziilor, întreruperea administrării companiei(pentru care nu există o metodă precisă de calculare a consecințelor) și, în sfârșit, deși într-o măsură mai mică, anxietatea și inconvenientele care le-au fost cauzate membrilor echipei de administrare".

Având în vedere circumstanțele menționate și năzuind spre satisfacerea cerințelor, reprezentantul reclamantului a invocat următoarele modalităţi de exprimare a prejudiciului moral, și anume că cauza penală dedusă justiţiei, rezultă faptul că, ***** o perioadă îndelungată a fost învinuită de comiterea unor infracţiuni de corupere pasivă prevăzute la art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și infracțiunii privind pronunţarea cu bună-ştiinţă de către judecător a unei decizii contrare legii prevăzute de art. art. 44, 307 alin.(1) Cod penal, pe care de fapt nu a comis-o, care potrivit art. 16 al aceluiaşi cod reprezintă infracţiuni deosebit de grave și grave, care prevede în exclusivitate o pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani și de la 2 la 5 ani. Din constatările sentinței instanţei de fond, privind achitarea Ouș Ludmilei, se atestă că procurorul în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea inculpatei ***** pe capătul de acuzare a infracţiuni prevăzute la art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar în cadrul cercetării judecătorești nu a fost administrată nici o probă care să confirme existența faptelor incriminate. Toate aceste circumstanțe nu au probat în nici un mod existența faptei de corupere pasivă. Cît privește fapta incriminată inculpatei ***** în baza art. 307 alin.(1) Cod penal, instanța în rezultatul analizei probelor administrate a conchis că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal și anume, obiectul infracțiunii. Mai mult ca atât instanța a reținut lipsa caracterului contrar legii, al deciziei supuse analizei, atât timp cât la judecarea recursului în cauză au fost respectate prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) și 471 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța relevă că principiul ce se degajă din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului în materia daunelor morale, pe care instanţele naţionale sunt obligate să îl aplice, este acela al statuării în echitate asupra despăgubirii acordate victimei, în raport de circumstanţele particulare ale fiecărui caz în parte. De asemenea, conform aceleiaşi jurisprudenţe, despăgubirile acordate trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporţionalitate cu dauna suferită, sens în care a fost consacrat principiul proporţionalităţii daunei cu despăgubirea acordată. Suma de bani acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogăţire pentru victimă, dar nici să aibă numai un caracter pur simbolic, ci ea trebuie să reprezinte doar atât cât este necesar pentru a-i uşura ori compensa, în măsura posibilă, suferinţele pe care le-a îndurat sau eventual mai trebuie să le îndure.

Pentru a-și păstra caracterul de „satisfacţie echitabilă", daunele morale trebuie acordate într-un cuantum care să nu le deturneze de la scopul şi finalitatea prevăzute de lege, spre a nu deveni astfel un folos material injust, fără justificare cauzală în prejudiciul suferit şi consecinţele acestuia.

Din perspectiva celor expuse, instanța găsește solide susținerile reclamantei și reprezentantului său că ***** nu a avut parte de o anchetă eficientă şi un proces echitabil, aşa cum este definit în practica constantă a CtEDO, că reputația acesteia a fost prejudiciată prin crearea arbitrară a unei aparențe de infractor, anxietatea și inconvenientele care i-au fost cauzate lui, suferințele fizice și psihice suportate ca urmare a procesului judiciar penal derulat privind acuzarea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și art.art. 44, 307 alin. (1) Cod penal, fapte constatate prin actele medicale, ca relevante și consideră, că reclamantului, într-adevăr i-a fost cauzat prejudiciu moral, estimându-l nu în mărimea solicitată de 3.000.000,00 lei, ci micșorat, ca unul real, rezonabil și necesar, în mărime de 1.000.000,00 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral, fiind unul și corelativ în corespundere cu practica judiciară pe cazuri analogice. Astfel sunt dovedite elementele răspunderii civile delictuale care trebuie sa existe cumulativ, în special raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciul cauzat, instanța urmează sa admită aceste pretenții în parte care au fost invocate.

În această ordine de idei, instanţa relevă că suma indicată mai sus ca recompensă a prejudiciului moral, pe lângă decizia de achitare cu caracter definitiv de executare pronunțată de Judecătoria Chișinău sediu Buiucani din 17.03.2021 și devenită irevocabilă fără a fi contestată, ce deja constituie prin sine o satisfacţie, este în măsura să aducă satisfacţie persoanei vătămate.

Totodată instanța consideră parțial întemeiate capetele de cerere privind încasarea prejudiciului material constituit din salariul, de care a fost privată reclamanta, cum s-a invocat, având în vedere suma de *****.075 (douăzeci şi şase mii şaptezeci şi cinci) lei 52 bani ce constituie salariul de funcţie a

magistrate *****pentru perioada suspendării ilegale din funcţia de magistrat 23.10.2018 - 23.11.2018, confirmat prin Certificatul nr. ***** din ***** de către Curtea de Apel Chişinău, conform căruia pe perioada 23.10.2018 - 23.11.2018 magistrate *****r fi fost calculat salariul de funcţie constituie *****.075 lei 52 bani. După cum s-a constatat prin Hotărârea CSM nr.455/22 din 23.10.2018 la sesizarea Procurorului General E.Harunjen s-a hotărât eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău L.Ouș și s-a suspendat din funcție de judecător. Prin Decretul Președintelui RM nr.943 din 20.11.2018, care a intrat în vigoare la data publicării – 23.11.2018 ***** a fost eliberată din funcție de judecător la Curtea de Apel Chișinău în temeiul art.25 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la statutul judecătorului. Astfel reclamanta ***** fiind suspendată la cererea organului de urmărire penală în perioada 23.10.2018 – 23.11.2018. Potrivit adeverinţei nr. ***** din ***** eliberată de către Curtea de Apel Chişinău, se atestă că pe perioada aferentă 23.10.2018 - 23.11.2018 magistratei *****urma a fi calculat salariul de funcţie în mărime de *****.075,52 lei. Prin urmare.

Totodată, potrivit art.7 lit. a) în cazurile menționate la art.3 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul şi alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acţiunilor ilicite.

Art. 3 alin.(1) lit c) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998, stipulează că este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

Instanța observă că, prevederile Legii nr. 1545/1998 stipulează cazurile în care intervine răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti și apariția dreptului la repararea acestui prejudiciu. Astfel, se reţine că prevederile Legii nr. 1545/1998 sunt incidente cazului de față.

Conform art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorul poate fi suspendat din funcţie, la cerere sau din oficiu, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă în privinţa lui se începe urmărirea penală, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

În speța de față, ***** a fost suspendată din funcția de judecător, prin hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. nr.455/22 din 23.10.2018 la cererea/sesizarea organului de urmărire penală/procurorul general și nu din oficiu. Instanța reține că, judecătorul ***** fiind suspendată din funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii la cererea organului de urmărire penală ca consecință i s-a aplicat incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de Legea cu privire la statutul judecătorului.

În considerarea argumentelor expuse, instanța apreciază că mecanismul de încasarea plăților salariale neachitate în perioada suspendării din funcție la cererea organului de urmărire penală pot fi valorificate prin prisma Legii nr. 1545/1998, acestea fiind aplicabile speței, întrucât în urma efectuării ilegale la sesizarea organului de urmărire penală s-au luat măsuri privind suspendarea din funcţie ilegală, care au limitat drepturile salariale persoanei fizice în special a judecătorului *****. În rest capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 105.756,00 (una sută cinci mii şapte sute cincizeci şi şase) lei ce constituie salariul mediu lunar pe economie pentru perioada lunilor decembrie 2018 - martie 2020, perioadă în care a fost privată de dreptul de a munci, a fost în imposibilitate de a se angaja la muncă, rămânând fără surse de existență, fără surse de a-și întreține familia, ca consecință a refuzului Comisiei de licenţiere a avocaţilor de a-i elibera licenţă de avocat pe motivul intentării ilegale a 3 cauze penale de către organul de urmărire penală (pentru decembrie 2018 - 6150 lei + lunile ianuarie 2019 - decembrie 2019 pentru 12 luni câte 6.975 lei (6975 x 12 - 83 700 lei) +

lunile ianuarie 2020 - februarie 2020 câte 7 953 lei (7953 x 2 = 15 906 lei)) se va respinge ca fiind neîntemeiat.

În acest sens instanța nu va putea accepta cerința dată din următoarele motive. Deși reclamanta s-a referit la HG nr. 54 din 17.01.2018 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2018, a fost aprobat în mărime de 6150 lei; HG nr. 21 din 18.01.2019 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2019, a fost aprobat în mărime de 6975 lei; HG nr. 678 din 27.12.2019 conform căreia salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2020, a fost aprobat în mărime de 7953 lei. Totodată a invocat că, la data de 10 ianuarie 2019 a depus cerere în adresa Comisie de licenţiere din cadrul Uniunii Avocaţilor din Moldova, formulate în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, care prin hotărârea Comisiei de licenţiere a profesiei de avocat din data de 24 mai 2019 a dispus respingerea cererii depuse, pe motiv că, nu au fost întrunite condiţiile art. 10 din Legea nr. 1*****9-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură şi anume că reclamanta nu se bucură de reputaţie ireproşabilă. Prin urmare, hotărârea Comisiei de licenţiere a profesiei de avocat din data de 24 mai 2019 a contestat-o în instanţa de judecată, care prin hotărârea judecătorească s-a admis cererea şi a obligat Comisia de licențiere să emită hotărâre de admitere în profesie, însă pârâtul nu s-a conformat dispoziţiilor instanţei, dar a utilizat căile de atac, iar pe această perioada, reclamanta a fost privată de dreptul de a munci şi dreptul la o remuneraţie corespunzătoare. La fel a considerat că, această situaţie a servit temei privind demisia reclamantei *****, care a decis sub presiunea acţiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, să scrie cerere de eliberare din funcţie, iar decizia Comisiei de licenţiere ar fi în raport de cauzalitate directă cu acţiunile ilegale ale organului de urmărire penală, care a difuzat informaţii lipsite de temei faptic şi juridic, care au prejudiciat reputaţia primei, context în care consideră că urmează a fi încasat şi prejudiciul material în suma de 105.756 (una sută cinci mii şapte sute cincizeci şi şase) lei ce constituie salariul mediu lunar pe economie pentru perioada lunilor decembrie 2018 - martie 2020, perioadă în care a fost privată de dreptul de a munci, fiind în imposibilitate de a se angaja la muncă, rămânând fără surse de existenţă, însă instanța consideră acest capăt de cerere nefondat.

Potrivit prevederilor art.19 alin.(2) C.civ., se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).Venitul este ratat dacă ar fi fost posibil în condiţiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, avându-se în vedere un comportament obişnuit în cadrul participării la circuitul civil obişnuit.

Profitul ratat constituie lipsa obţinerii unor foloase patrimoniale pe care partea vătămată (creditorul) le-ar fi obţinut, lipsa de sporire a patrimoniului, deşi acesta putea şi trebuia să sporească, dacă nu ar fi fost săvârșită fapta ilicită. Evaluarea despăgubirilor plătite în calitate de venit ratat se va efectua în funcţie de mai multe criterii.

Reclamantul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu închipuită, a obţinerii unor venituri, necesare realizării activităţii sale productive.

Sarcina probaţiunii existenţei, precum şi a mărimii venitului ratat, revine creditorului, care trebuie să demonstreze că ar fi putut şi ar fi trebuit să obţină anumite venituri. Venitul ratat nu poate fi calculat ca fiind ceva iluzoriu şi care ar fi un rezultat cert şi dependent de activitatea care putea fi desfăşurată anterior.

Instanța notează că, prejudiciul material sub forma salariului ratat, urma a fi calculat reieşind din salariul mediul net al reclamantei, dar nu cel brut. Or, potrivit art.20 lit. d^3) Cod fiscal, în venitul brut nu se includ următoarele tipuri de venit: sumele primite de către persoane fizice şi juridice ca despăgubire pentru prejudiciul ce le-a fost cauzat ca urmare a unei acţiuni ilegale (inacţiuni) ori ca urmare a unor calamităţi naturale sau tehnogene, cataclisme, epidemii, epizootii. Acelaşi sens art.54^2 alin.(3) lit. b) Cod fiscal prevede că în obiectul impunerii nu se include veniturile din recuperarea prejudiciului material.

În dezvoltarea motivelor invocate, a invocat și prev. art. 19 Cod civil în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului

recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Totodată, pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condiţiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

Instanța notează că reclamantul poate să valorifice dreptul său la despăgubire numai cu bună-credinţă, nefiind admisibilă îmbogăţirea fără justă cauză, ceea ce presupune că reclamantul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu presupusă, a obţinerii venitului ratat invocat. În această ordine de idei, se reține și concluziile CtEDO exprimate în cauze similare, unde se menţionează că reclamanţii ar trebui să dovedească prejudiciul material pentru care solicită compensaţii şi că nu pot primi despăgubiri pentru prejudicii pe care nu le-au suferit (Treial c. Estonia, 02.12.2003; Lisiak c. Polonia, 05.11.2002). Astfel, pretenţia cu privire la prejudiciul material sub forma venitului ratat trebuie să fie convingătoare şi nu speculativă, cu riscul aplicării celei mai puţin convenabile metode pentru reclamant (Popov nr.l vs Moldova 2006, §12). Prin urmare, pretenţia revendicată de reclamant, nu atinge gradul de certitudine necesar, reprezentând mai degrabă o eventuală anticipare a unui posibil venit de realizat, din care motive instanţa apreciază pretenţia de revendicare ca fiind speculativă, apreciere similară expusă de CtEDO (Străisteanu şi alţii vs Moldova, 24.04.2012).

Instanța apreciază critic mecanismul de calculare a prejudiciului material sub forma salariului ratat, conform căruia reclamanta încearcă să justifice mărimea prejudiciului material pretins având în vedere că veniturile avocaților se percep în dependență de serviciul prestat.

În conformitate cu art. 63 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată.

Potrivit art. 64 alin. (6), (13) din Statutul profesiei de avocat, s-a statuat că, stabilirea onorariilor avocatului depinde de fiecare dintre următoarele elemente: a) timpul şi volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit sau activităţii solicitate de client; b) natura, noutatea şi dificultatea cazului; c) importanţa intereselor în cauză; d) împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane, dacă această împrejurare poate fi constatată de client fără investigaţii suplimentare; e) notorietatea, titlurile, vechimea în muncă, experienţa, reputaţia şi specializarea avocatului; f) conlucrarea cu experţi sau alţi specialişti impusă de natura, obiectul, complexitatea şi dificultatea cazului; g) avantajele şi rezultatele obţinute pentru profitul clientului, ca urmare a muncii depuse de avocat; h) situaţia financiară a clientului; i) constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acţioneze pentru a asigura servicii legale performante.

Instanţa apreciază că onorariul avocaţial reprezintă un element esenţial al contractului de asistenţă juridică, pentru care legiuitorul asigură o protecţie specială, în sensul în care contractul de asistenţă juridică trebuie să cuprindă în mod obligatoriu menţiunea referitoare la onorariu, aspect ce reiese din art. 63 din Legea cu privire la avocatură nr.1*****0 din 19.07.2002.

Instanţa reţine că Legea cu privire la avocatură nr.1*****0 din 19.07.2002 prevede că munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Instanța notează că onorariile vor fi stabilite în raport de dificultatea, amploarea sau durata cazului. Obligaţia adversarului căzut în pretenţii de a suporta finalmente aceste cheltuieli constituie un raport juridic distinct de cel dintre avocat şi clientul său.

Având în vedere distincţia dintre cele două raporturi juridice, trebuie stabilită natura onorariului negociat de părţi şi regimul său juridic. Potrivit prevederilor sus-enunțate din Statutul profesiei de avocat, onorariile pot fi stabilite sub formă de onorarii orare, onorarii fixe (forfetare); onorarii de succes; onorarii formate din combinarea criteriilor anterioare.

Prin urmare, instanța consideră că în speță pretențiile privind încasarea venitului ratat nu pot fi îndreptate împotriva Statului nefiind incidente prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998, însă pot fi înaintate împotriva Comisiei de licenţiere a profesiei de avocat care prin acțiunile sale i-au provocat prejudicii de acest gen.

La fel instanța consideră întemeiat *capătul de cerere privind încasarea cu titlu de prejudiciu material a sumei de 300,00 lei*, *exprimat din costuri privind ridicarea sechestrului asigurator penal aplicat ilegal*. După cum s-a constatat prin sentința de achitarea emisă de Judecătoria Chișinău sediul Buiucani din 21 martie 2021 ***** a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracțiunii și a fost achitată de sub învinuirea de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 44, 307 alin.(1) Cod penal (episod numit convenţional Roşca), din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii. Tod prin aceeași sentință au fost ridicate sechestrele asiguratorii de pe bunurile mobile și imobile. În acest sens reclamanta a prezentat bonurile și notele de plată privind serviciile prestate de IP Agenția Serviciu Publice în vederea modificării înscrisurilor prin radiere și corectare în registrele publice privind bunurile ce aparțin reclamantei *****. Instanța consideră justificate cerința privind compensarea și acestor cheltuieli care sunt în legătură directă cu acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti la aplicarea sechestrelor asiguratorii penale avându-se în vedere lipsa probelor care să confirme existența faptelor incriminate și necesitatea aplicării acestor măsuri. Astfel instanța va dispune încasarea din contul Statului în beneficiul reclamantei a sumei de *300,00 lei* cu titlu de costuri privind ridicarea sechestrului asigurator penal aplicat ilegal.

Tot aici, instanța consideră întemeiat *capătul de cerere privind încasarea cu titlu de prejudiciu material a sumei de 45 000,00 lei*, exprimat în cheltuielile pentru asistență juridică de care a beneficiat reclamantul în cauza penală de acuzare ai ***** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art. 45 alin. (2) lit. b), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și art.art. 44, 307 alin. (1) Cod penal, acestea fiind confirmate prin bonurile de plată seria *****nr.*****din 31.10.2018 în sumă de 10.000,00 lei, seria *****nr.*****din 13.02.2019 în sumă de 10.000,00 lei, seria *****nr.*****din 17.05.2019 și seria *****nr.*****din 08.01.2021 în sumă de 15.000,00 lei emise în baza contractul de asistență juridică încheiat cu *****.

Astfel, instanţa constată că reclamantul a beneficiat de serviciile Cabinetului de Avocați ”Iurie Florea”, avocatul Iurie Florea pe întreaga perioadă de derulare a procesului ce a făcut obiectul dosarului penal, că a fost încheiat contract în acest sens, iar reclamantul, conform înscrisurilor menţionate anterior, a achitat biroului de avocaţi, cu titlu de onorariu, sume în total: 45.000,00 lei pentru reprezentarea inculpatului ***** în cadrul fazei urmării penale, precum și în cadrul instanței de fond și de apel.

Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor omului, învestită fiind cu soluţionarea pretenţiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse şi onorarii avocaţiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

În conformitate cu art.96 alin.(1)-(1^1) C.pr.civ., instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanţa a constatat că biroul de avocatură angajat de beneficiarul ***** a asigurat apărarea/reprezentarea în cadrul urmării penale și la judecarea cauzei în instanță a acestuia pentru fiecare termen, a pregătit apărări ample în faza urmării penale, în instanța de fond, însoţite de înscrisuri privind legislaţie, doctrină şi practică judiciară relevantă, ceea ce atestă efortul susţinut depus pentru documentare și pregătirea apărării. Astfel, raportat la complexitatea cauzei, durata procesului, modul în care societatea de avocaţi a asigurat apărarea reclamantei ***** şi activitatea desfăşurată în acest sens, instanţa apreciază

că cheltuielile de asistenţă juridică, au fost reale, necesare şi rezonabile și nu se impune reducerea cuantumului cheltuielilor de judecată solicitate de reclamant cu titlu de onorariu avocat.

Instanța apreciază ca sumele de 10.000,00 lei, 10.000,00 lei, 10.000,00 lei și de 15.000,00 lei percepute cu titlu de onorarii de avocat în faza urmării penale și pentru judecata în fata instanței de fond nu este nepotrivit de mare în raport de obiectul cauzei, precum si de complexitatea procesului. Împrejurarea ca partea care cade în pretenţii este obligată să plătească cheltuielile de judecată efectuate de către cealaltă parte la judecata și nu poate sa impieteze asupra dreptului pârâtului de a-si recupera cheltuielile de judecata avansate într-un cuantum rezonabil si proporțional cu valoarea obiectului cererii si complexitatea previzibila a cauzei.

Raportat la toate criteriile menţionate anterior, instanţa a constatat că pretenţiile reclamantei în ce priveşte cheltuielile de judecată în cadrul urmăriri penale și faza de judecare sunt justificate.

În ce privește capătul de cerere privind obligarea Procurorului General al RM, prin organizarea unei conferinţe de presă să prezinte scuze publice, oficiale în numele statului, care vor fi plasate şi pe pagina web a Procuraturii Generale, ***** care a fost supusă ilegal şi neîntemeiat urmăririi penale, precum și aplicarea ilegală a măsurilor procesuale de constrângere instanța reține următoarele.

În sensul cerinţelor invocate supra de reclamant, instanța de judecată reiterează prevederile art. 12 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, care statuează că procurorul care a condus sau a exercitat urmărirea penală ori procurorul ierarhic superior aduce scuze oficiale în numele statului persoanei care a fost supusă neîntemeiat urmăririi penale. Scuzele oficiale ale procurorului se aduc în cazul: a) scoaterii integrale a persoanei de sub urmărire penală; b) încetării urmăririi penale în cazurile prevăzute la art. 275 pct. 7) şi 8) şi art. 285 alin. (2) pct. 2) din Codul de procedură penală; c) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare. Procurorul prezintă scuzele oficiale, în formă scrisă, victimei acţiunilor ilicite sau rudelor apropiate ale acesteia. La solicitarea victimei, scuzele oficiale se difuzează prin aceleaşi mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informaţia despre învinuirea persoanei. Scuzele oficiale sunt aduse în termen de 15 zile de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului.

Astfel, din sensul normei de drept citată, rezultă că termenul de 15 zile instituit la prevederile art. 12 din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, nu constituie un termen de prescripţie, în interiorul căruia reclamantul urma să depună o cerere prin care să solicite scuzele oficiale de la procurorul care a condus sau a exercitat urmărirea penală ori procurorul ierarhic superior, termenul dat fiind stabilit în vederea executării benevole a acestei obligaţii de către procurorul care a condus sau a exercitat urmărirea penală ori procurorul ierarhic superior.

Având în vedere că, s-a constatat că ***** a fost achitată prin sentința judecătoriei Chișinău sediul Buiucani nr.1-1630/2019 din 17 martie 2021, la caz se atestă incidenţa prevederilor art. 12 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 şi astfel, instanţa consideră pretenţia Ouș Ludmilei cu privire la obligarea prezentării scuzelor, pasibilă admiterii parțiale.

Pe cale de consecință, instanța de judecată, consideră necesar de a obliga procurorul, care a condus urmărirea penală în cauza penală nr. **********5 sau în cazul în care aceasta nu mai activează - procurorul ierarhic superior, ca în termen de 15 zile de la data pronunțării prezentei hotărâri, să prezinte scuze oficiale, în formă scrisă din partea Statului Republica Moldova dnei Ouș Ludmilei, în legătură cu supunerea neîntemeiată a persoanei urmării penale în dosarul penal nr. **********5. În rest, capătul cerere formulat de *****, se va respinge ca neîntemeiat, având în vedere că cadrul legal expres arată modalitatea de prezentare a scuzelor nefiind posibilă extinderea sensului legii prin modalitatea propusă de reclamant.

Cât privește cerința de încasare a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu procesul dat se notează următoarele.

Potrvit prevederilor art. 94 alin. (1) din C.proc.civ, care stipulează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de

judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art.96 alin.(1-1/1) C.proc.civ., instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu privire la culpa procesuală, reclamanta ***** a arătat că, în conformitate cu art.94 C.proc.civ., partea care cade în pretenţii este obligată să plătească cheltuielile de judecată efectuate de către cealaltă parte, în mod justificat precizându-se în literatura de specialitate că partea care a căzut în pretenţii trebuie să plătească cheltuielile efectuate de partea care a câştigat procesul deoarece prima este în culpă procesuală, prin atitudinea sa în proces determinând aceste cheltuieli. Fundamentul acordării cheltuielilor de judecată nu îl constituie convenţia părţilor, ci culpa părţii care, „prin atitudinea sa în proces, determinând aceste cheltuieli”, este responsabilă de repararea prejudiciului cauzat. Obligarea părţii căzute în pretenţii la plata cheltuielilor de judecată reprezintă o sancţiune procesuală care are drept scop sancţionarea părţii căzute în pretenţii pentru prejudiciile cauzate celeilalte părţi, prin intermediul procesului.

Aplicând dispozițiile art. 94 alin. (1) art.96 alin.(1-1/1) C.proc.civ., instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la pîrîta în beneficiul reclamantei doar suma de 9.000,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată compensate proporțional părții admise din acțiune.

Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului se atestă că, reclamantul în cadrul judecării cauzei a fost asistată de avocat, iar pentru serviciile juridice acordate de către acesta, reclamantul a achitat suma de 10.000,00 de lei.

Potrivit practicii Curţii Europene pentru Dreptrile Omului, pentru probarea cheltuielilor suportate, partea care solicită să fie compensate trebuie să prezinte dovada achitării onorariului avocatului (dispoziţie de plată prin virament sau bon de plată).

Având în vedere că, circumstanțele date sunt probate prin bonul de plată, cât și prestația avocatului la soluționarea litigiului, instanța de judecată conchide că cheltuielile suportate pentru asistenţa juridică sunt reale, necesare și rezonabile, iar raportate la faptul admiterii parțiale a acțiunii înaintate de reclamant acestea urmează a fi compensate proporțional părții admise din acțiune în mărime de 9.000,00 lei.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii parțiale a cererii depuse de *****, încasând din bugetul de Stat al RM prin intermediul prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM în beneficiul lui ***** suma de 1.000.000,00 lei cu titlu compensație pecuniară a prejudiciului moral, suma de 71.375,00 MDL(șaptezeci și unu mii trei sute șaptezeci și cinci) lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești alcătuite din salariul de funcție de care a fost privat pe perioada de la data de 28.10.2018 până la data de 23.11.2018 în sumă de *****.075,00 lei, costuri privind ridicarea sechestrului asigurator penal aplicat ilegal în sumă de 300,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 45.000,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 30.000,00 lei, și obligarea procurorul, care a condus urmărirea penală în cauza penală nr. **********5 sau în cazul în care aceasta nu mai activează - procurorul ierarhic superior, ca în termen de 15 zile de la data pronunțării prezentei hotărâri, să prezinte scuze oficiale, în formă scrisă din partea Statului Republica Moldova dnei Ouș Ludmilei, în legătură cu supunerea neîntemeiată a persoanei urmării penale în dosarul penal nr. **********5 precum și suma de 9.000,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise prin compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică (onorariu avocațial). În rest, acțiunea urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 C.proc.civ., instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial acțiunea formulată de ***** împotriva Ministerului Justiției al R.Moldova, Procuratura Generală a R.Moldova și Procuratura Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, obligarea la prezentarea scuzelor publice și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 1.000.000,00 MDL(un milion) lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Se încasează din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 71.375,00 MDL(șaptezeci și unu mii trei sute șaptezeci și cinci) lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești alcătuite din salariul de funcție de care a fost privat pe perioada de la data de 28.10.2018 până la data de 23.11.2018 în sumă de *****.075,00 lei, costuri privind ridicarea sechestrului asigurator penal aplicat ilegal în sumă de 300,00 lei și cheltuieli pentru asistenţă juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 45.000,00 lei.

Se obligă procurorul, care a condus urmărirea penală în cauza penală nr. **********5 sau în cazul în care aceasta nu mai activează - procurorul ierarhic superior, ca în termen de 15 zile de la data pronunțării prezentei hotărâri, să prezinte scuze oficiale, în formă scrisă din partea Statului Republica Moldova dnei Ouș Ludmilei, în legătură cu supunerea neîntemeiată a persoanei urmării penale în dosarul penal nr. **********5.

Se încasează din bugetul de Stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ***** suma de 9.000,00 MDL (nouă mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din costuri pentru asistență juridică (onorariu avocațial).

În rest, acțiunea se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul judecătoriei Chişinău sediul Centru de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Potînga Iurie